

Uradni list

Evropske unije

L 67

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 61

9. marec 2018

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

MEDNARODNI SPORAZUMI

- ★ Sklep Sveta (EU) 2018/343 z dne 5. marca 2018 o podaljšanju veljavnosti Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Federativno republiko Brazilijo 1

UREDBE

- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/344 z dne 14. novembra 2017 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo merila v zvezi z metodologijami za vrednotenje razlik pri obravnavi v postopku reševanja ⁽¹⁾ 3
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/345 z dne 14. novembra 2017 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo merila v zvezi z metodologijo za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti institucij ali subjektov ⁽¹⁾ 8
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/346 z dne 5. marca 2018 o izdaji dovoljenja za pripravek iz *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733 kot krmni dodatek za vse živalske vrste ⁽¹⁾ 18
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/347 z dne 5. marca 2018 o izdaji dovoljenja za pripravek iz *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 kot krmni dodatek za pujske in svinje ter o spremembi uredb (ES) št. 1847/2003 in (ES) št. 2036/2005 (imetnik dovoljenja Danstar Ferment AG, ki ga zastopa Lallemand SAS) ⁽¹⁾ 21
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/348 z dne 8. marca 2018 o začasnem odstopanju od pravil o preferencialnem poreklu iz Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 v zvezi z dvokolesi in drugimi kolesi, ki se proizvajajo v Kambodži, za uporabo v okviru kumulacije delov koles s poreklom iz Malezije 24

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/349 z dne 8. marca 2018 o dvestodvainosemdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z organizacijama ISIL (Daiš) in Al-Kaida 28

DIREKTIVE

- ★ Direktiva Komisije (EU) 2018/350 z dne 8. marca 2018 o spremembi Direktive 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z oceno tveganja gensko spremenjenih organizmov za okolje 30

SKLEPI

- ★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/351 z dne 8. marca 2018 o zavrnitvi zavez, ponujenih v zvezi s protidampinškim postopkom glede uvoza nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Brazilije, Irana, Rusije in Ukrajine 46

II

(Nezakonodajni akti)

MEDNARODNI SPORAZUMI

SKLEP SVETA (EU) 2018/343**z dne 5. marca 2018****o podaljšanju veljavnosti Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Federativno republiko Brazilijo**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 186 v povezavi s točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je s Sklepom 2005/781/ES ⁽¹⁾ odobril sklenitev Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Federativno republiko Brazilijo ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum).
- (2) V skladu s členom XII Sporazuma začne Sporazum veljati na dan, ko se pogodbenici med seboj pisno obvestita o tem, da so dokončani vsi notranji postopki, potrebni za začetek veljavnosti Sporazuma. Sporazum na začetku velja za dobo pet let, veljavnost pa se lahko sporazumno podaljša po vrednotenju v predzadnjem letu vsakega sledečega podaljšanega obdobja.
- (3) Svet je s Sklepom 2012/646/EU ⁽³⁾ odobril podaljšanje veljavnosti Sporazuma za nadaljnjih pet let.
- (4) Pogodbenici sta v izmenjavi pisem z dne 14. novembra 2016 in 5. januarja 2017 potrdili interes za podaljšanje veljavnosti Sporazuma za nadaljnjih pet let.
- (5) Podaljšanje veljavnosti Sporazuma bi bilo treba odobriti v imenu Unije –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Podaljšanje veljavnosti Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Federativno republiko Brazilijo za nadaljnjih pet let se odobri v imenu Unije.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2005/781/ES z dne 6. junija 2005 o sklenitvi Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Federativno republiko Brazilijo (UL L 295, 11.11.2005, str. 37).

⁽²⁾ UL L 295, 11.11.2005, str. 38.

⁽³⁾ Sklep Sveta 2012/646/EU z dne 10. oktobra 2012 o podaljšanju veljavnosti Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Federativno republiko Brazilijo (UL L 287, 18.10.2012, str. 4).

Člen 2

Predsednik Sveta imenuje osebo(-e), pooblaščen(-e), da v imenu Unije obvesti (-jo) Vlado Federativne republike Brazilije, da je Unija zaključila svoje notranje postopke, potrebne za podaljšanje veljavnosti Sporazuma v skladu s členom XII(2) Sporazuma.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 5. marca 2018

Za Svet
Predsednik
N. DIMOV

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/344

z dne 14. novembra 2017

o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo merila v zvezi z metodologijami za vrednotenje razlik pri obravnavi v postopku reševanja

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ⁽¹⁾ ter zlasti člena 74(4) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Primerno je imeti pravila, ki določajo metodologijo za izvajanje vrednotenj, da se ugotovi, ali je kakšna razlika med dejansko obravnavo delničarjev in upnikov glede na to, kateri ukrep ali ukrepi za reševanje so se izvedli, ter zneskom, ki bi ga navedeni delničarji in upniki prejeli, če bi se za institucijo ali subjekt, kot je opredeljen v točkah (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU (v nadaljnjem besedilu: subjekt), uvedli običajni insolvenčni postopki na dan, ko je bila v skladu s členom 82 Direktive 2014/59/EU sprejeta odločitev o reševanju tega subjekta.
- (2) V primeru kakršne koli razlike v obravnavi, ki bi pomenila višje izgube pri reševanju za nekatere delničarje in upnike, bi morali biti navedeni delničarji in upniki upravičeni do nadomestila iz shem za financiranje reševanja v skladu s točko (e) člena 101(1) Direktive 2014/59/EU.
- (3) Neodvisna oseba, ki izpolnjuje pogoje iz člena 38 Delegirane uredbe Komisije 2016/1075 ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: cenilec), mora čim prej po izvedbi ukrepov za reševanje izvesti naknadno vrednotenje, čeprav je potrebnega nekaj časa za njegov zaključek. Navedeno vrednotenje bi moralo temeljiti na razpoložljivih informacijah, ki so bile relevantne na dan sprejetja odločitve o reševanju subjekta, zato da ustrezno odražajo posebne okoliščine, na primer težavne tržne pogoje, ki so obstajali na datum odločitve o reševanju. Informacije, pridobljene po datumu odločitve o reševanju, se lahko uporabijo le, če je zanje mogoče sklepati, da so bile znane na navedeni datum.
- (4) Cenilec bi moral imeti dostop do vse ustrezne pravne dokumentacije, vključno s seznamom vseh terjatev in pogojnih terjatev do subjekta, prednostno razvrščenih v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki, da zagotovi izvedbo celovitega in verodostojnega vrednotenja. Cenilcu bi bilo treba omogočiti, da se dogovori za zagotovitev strokovnega svetovanja ali znanja, kot to zahtevajo okoliščine.

⁽¹⁾ UL L 173, 12.6.2014, str. 190.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijskega reševanja (UL L 184, 8.7.2016, str. 1).

- (5) Cenilec bi moral določiti pričakovani časovni okvir in vrednost neto denarnih tokov, ki bi jih prejel vsak delničar in upnik v insolvenčnih postopkih brez upoštevanja kakršne koli državne pomoči ter ki so bili diskontirani po ustreznih diskontni stopnji ali stopnjah, da določi, kakšne obravnave bi bili deležni delničarji in upniki, če bi se za subjekt uvedli običajni insolvenčni postopki. Cenilec bi moral pri pripravi take ocene upoštevati tudi informacije o nedavnih preteklih izkušnjah z insolventnostjo podobnih kreditnih institucij, kadar so te informacije voljo in ustrezne.
- (6) Pri določanju dejanske obravnave, ki so je deležni delničarji in upniki v postopku reševanja, bi bilo treba upoštevati, ali so taki delničarji in upniki zaradi sprejetja ukrepa za reševanje prejeli nadomestilo v obliki lastniškega kapitala, dolga ali denarja.
- (7) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski bančni organ (EBA).
- (8) EBA je opravila odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirala morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosila za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Splošne določbe

1. Za določanje obravnave delničarjev in upnikov v običajnih insolvenčnih postopkih vrednotenje temelji samo na informacijah o dejstvih in okoliščinah, ki so obstajale in za katere je razumno sklepati, da so bile znane na datum odločitve o reševanju, ter ki bi vplivale na določanje vrednosti sredstev in obveznosti subjekta na navedeni datum, če bi bile cenilcu znane.

V tej uredbi „datum odločitve o reševanju“ pomeni datum sprejetja odločitve o reševanju subjekta v skladu s členom 82 Direktive 2014/59/EU.

2. Za določanje dejanske obravnave delničarjev in upnikov v postopku reševanja cenilec uporabi razpoložljive informacije o dejstvih in okoliščinah, ki obstajajo na datum ali datume dejanske obravnave, ko delničarji in upniki prejmejo nadomestilo (v nadaljnjem besedilu: datum ali datumi dejanske obravnave).

3. Referenčni datum vrednotenja je datum odločitve o reševanju, ki se morda razlikuje od datuma dejanske obravnave. Če je po mnenju cenilca učinek kakršnega koli diskontiranja prihodkov zanemarljiv, se lahko nediskontirani prihodki na datum izvedbe ukrepa za reševanje neposredno primerjajo z diskontirano vrednostjo hipotetičnih prihodkov, ki bi jih prejeli delničarji in upniki, če bi se za subjekt na datum odločitve o reševanju uvedli običajni insolvenčni postopki.

Člen 2

Seznam sredstev in terjatev

1. Cenilec pripravi seznam vseh opredeljivih in pogojnih sredstev, ki jih ima subjekt v lasti. Ta seznam vključuje sredstva, za katera je dokazan obstoj povezanih denarnih tokov ali ga je mogoče razumno pričakovati.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES, UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

2. Seznam vseh terjatev in pogojnih terjatev do subjekta se da na voljo cenilcu. Na navedenem seznamu so vse terjatve in pogojne terjatve glede na njihovo prednostno razvrstitev v običajnih insolvenčnih postopkih. Cenilec se lahko dogovori za zagotovitev strokovnega svetovanja ali znanja v zvezi s skladnostjo prednostne razvrstitve terjatev z veljavnim insolvenčnim pravom.

3. Cenilec ločeno opredeli obremenjena sredstva in terjatve, zavarovane z navedenimi sredstvi.

Člen 3

Faze vrednotenja

Za določanje, ali obstaja razlika v obravnavi, kakor je opredeljeno v členu 74(2) Direktive 2014/59/EU, cenilec oceni:

- (a) obravnavo, ki bi je bili deležni delničarji in upniki, v zvezi s katerimi so bili izvedeni ukrepi za reševanje, ali ustrezen sistem jamstva za vloge, če bi se na datum odločitve o reševanju za subjekt uvedli običajni insolvenčni postopki, pri čemer se ne upošteva morebitna zagotovitev izredne javne finančne pomoči;
- (b) vrednost prestrukturiranih terjatev po uporabi instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov ali drugih pooblastil in instrumentov za reševanje ali vrednost drugih prihodkov, ki so jih prejeli delničarji in upniki na datum ali datume dejanske obravnave in ki so po potrebi diskontirani na vrednost, ki je veljala na datum odločitve o reševanju, da se zagotovi poštena primerjava z obravnavo iz točke (a);
- (c) ali rezultat obravnave iz točke (a) presega rezultat vrednosti iz točke (b) za vsakega upnika v skladu s prednostno razvrstitvijo v običajnih insolvenčnih postopkih, kakor je opredeljeno v skladu s členom 2.

Člen 4

Določanje obravnave delničarjev in upnikov v običajnih insolvenčnih postopkih

1. Metodologija za izvajanje vrednotenja v skladu s točko (a) člena 3 je omejena na določanje diskontirane vrednosti pričakovanih denarnih tokov v običajnih insolvenčnih postopkih.

2. Pričakovani denarni tokovi se diskontirajo po stopnji ali stopnjah, ki ustrezno upoštevajo časovni okvir, povezan s pričakovanimi denarnimi tokovi, prevladujoče okoliščine na datum odločitve o reševanju, netvegane obrestne mere, premije za tveganja za podobne finančne instrumente, ki so jih izdali podobni subjekti, tržne pogoje ali diskontne stopnje, ki so jih uporabili morebitni prevzemniki, in druge pomembne značilnosti elementov, ki se vrednotijo (v nadaljnjem besedilu: ustrezna diskontna stopnja). Ustrezna diskontna stopnja se ne uporablja, kadar so v veljavnem insolvenčnem pravu ali praksi določene posebne stopnje, če to zadeva vrednotenje.

3. Cenilec pri določanju diskontirane vrednosti pričakovanih denarnih tokov v običajnih insolvenčnih postopkih upošteva naslednje:

- (a) veljavno insolvenčno pravo in prakso v ustrezni jurisdikciji, ki lahko vplivata na dejavnike, kot je pričakovano obdobje odtujitve ali stopnja izterjave;
- (b) razumno predvidljive upravne stroške, stroške transakcij, vzdrževanja, odtujitve in druge stroške, ki bi nastali pri delu upravitelja ali stečajnega upravitelja, ter stroške financiranja;
- (c) informacije o nedavnih preteklih primerih insolventnosti podobnih subjektov, kadar so na voljo in ustrezne.

4. Za sredstva, s katerimi se trguje na delujočem trgu, cenilec uporabi ugotovljeno ceno, razen kadar posebne okoliščine ovirajo tržljivost sredstev subjekta, na primer koncentracija, zasičenost in globina trga.

5. Za sredstva, s katerimi se ne trguje na delujočem trgu, cenilec pri določanju vrednosti in časovnega okvira pričakovanih denarnih tokov upošteva več dejavnikov, vključno s:

- (a) ugotovljenimi cenami na delujočih trgih, na katerih se trguje s podobnimi sredstvi;
- (b) ugotovljenimi cenami v običajnih insolvenčnih postopkih ali drugače problematičnih transakcijah, ki vključujejo sredstva podobne narave in v podobnem stanju;
- (c) ugotovljenimi cenami v transakcijah, ki vključujejo prodajo poslovanja ali prenos na premostitveno institucijo ali nosilca upravljanja sredstev v okviru reševanja podobnih subjektov;
- (d) verjetnostjo, da bi sredstvo ustvarjalo neto denarne tokove v običajnih insolvenčnih postopkih;
- (e) pričakovanimi tržnimi pogoji v posameznem obdobju odtujitve, vključno z globino trga in možnostjo, da se na trgu v tem obdobju zamenja ustrezen obseg sredstev, in
- (f) dolžino posameznega obdobja odtujitve, pri kateri se upoštevajo posledice veljavnega insolvenčnega prava, vključno s pričakovano dolžino postopka likvidacije, ali značilnosti ustreznih sredstev.

6. Cenilec obravnava, ali bi finančni položaj subjekta vplival na pričakovane denarne tokove, vključno z omejitvami sposobnosti upravitelja za pogajanje o pogojih z morebitnimi kupci.

7. Kadar je to mogoče in v skladu s kakršnimi koli veljavnimi določbami ustrezne ureditve v zvezi z insolventnostjo, se v denarnih tokovih upoštevajo pogodbeni in druge zakonske pravice upnikov ali običajne prakse na področju insolventnosti.

8. Hipotetični prihodki od vrednotenja se dodelijo delničarjem in upnikom glede na njihovo prednostno razvrstitev v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom, kakor je določeno v členu 3.

9. Za določanje kakršnih koli nezavarovanih zneskov terjatev iz naslova izvedenih finančnih instrumentov v insolvenčnem postopku cenilec uporabi metodologije iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1401 ⁽¹⁾, če je to skladno z insolvenčnim pravom in prakso.

Člen 5

Določanje dejanske obravnave delničarjev in upnikov v postopku reševanja

1. Cenilec opredeli vse neporavnane terjatve po odpisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in uporabi kakršnih koli ukrepov za reševanje ter dodeli navedene terjatve pravnim in fizičnim osebam, ki so bile na datum odločitve o reševanju delničarji in upniki subjekta. Cenilec v skladu z odstavki od 2 do 4 določi dejansko obravnavo pravnih in fizičnih oseb, ki so bile na datum odločitve o reševanju delničarji in upniki subjekta, razen če te osebe zaradi reševanja prejmejo denarno nadomestilo.

2. Kadar pravne in fizične osebe, ki so bile na datum odločitve o reševanju delničarji in upniki subjekta, zaradi reševanja prejmejo nadomestilo v obliki lastniškega kapitala, cenilec določi njihovo dejansko obravnavo tako, da zagotovi oceno skupne vrednosti delnic, ki so bile prenesene ali izdane kot nadomestilo imetnikom konvertiranih kapitalskih instrumentov ali upnikov, katerih sredstva so uporabljena za reševanje. Navedena ocena lahko temelji na ocenjeni tržni ceni, ki izhaja iz splošno sprejetih metodologij vrednotenja.

3. Kadar pravne in fizične osebe, ki so bile na datum odločitve o reševanju delničarji in upniki subjekta, zaradi reševanja prejmejo nadomestilo v obliki dolga, cenilec določi njihovo dejansko obravnavo tako, da upošteva dejavnike, kot so spremembe v pogodbenih denarnih tokovih zaradi odpisa ali konverzije ali uporaba drugih ukrepov za reševanje, in ustrezno diskontno stopnjo.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1401 z dne 23. maja 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za metodologije in načela o vrednotenju obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov (UL L 228, 23.8.2016, str. 7).

4. Za kakršne koli neporavnane terjatve lahko cenilec upošteva ugotovljene cene na delujočih trgih za enake ali podobne instrumente, ki jih je izdal subjekt v postopku reševanja ali ki so jih izdali drugi podobni subjekti, kadar so te cene na voljo in skupaj z dejavniki, opisanimi v odstavkih 2 in 3.

Člen 6

Poročilo o vrednotenju

Cenilec za organ za reševanje pripravi poročilo o vrednotenju, v katerega vključi vsaj naslednje elemente:

- (a) povzetek vrednotenja, ki vključuje predstavitev razponov vrednosti in virov negotovosti vrednotenja;
- (b) razlago ključnih uporabljenih metodologij in predpostavk ter kako občutljivo je vrednotenje na te izbire;
- (c) če je izvedljivo, razlago, zakaj se vrednotenje razlikuje od drugih ustreznih vrednotenj, vključno z vrednotenji za namene reševanja, izvedenimi v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/345, ali drugimi regulativnimi in računovodskimi vrednotenji.

Člen 7

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 14. novembra 2017

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/345**z dne 14. novembra 2017****o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo merila v zvezi z metodologijo za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti institucij ali subjektov****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ⁽¹⁾ ter zlasti člena 36(15) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V scenariju reševanja je treba razlikovati med začetnim vrednotenjem, pri katerem se oceni, ali so bili izpolnjeni pogoji za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma pogoj za reševanje, na eni strani in poznejšim vrednotenjem, na katerem temelji odločitev o uporabi enega ali več instrumentov za reševanje, na drugi strani. V zvezi z začetnim vrednotenjem je primerno zagotoviti, da se pri ugotavljanju, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje oziroma odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov, opravi pošteno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta. Za namene poznejšega vrednotenja, ki prispeva k odločitvi o ukrepih za reševanje, je treba zagotoviti, da vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta, ki odloča o izbiri ukrepa za reševanje in obsegu morebitnega odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov, ko postane poslovanje institucije neuspešno, temelji na poštenih, preudarnih in realnih predpostavkah.
- (2) Za zagotovitev poštenega, preudarnega in realnega vrednotenja je pomembno, da se pri njem ocenjuje učinek dogodkov pred kakršnim koli ukrepom za reševanje ali pred uporabo pooblastila za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov, ko postane poslovanje institucije neuspešno, in različnih ukrepov, ki bi jih lahko sprejel organ za reševanje.
- (3) Cenilec bi moral imeti dostop do vseh virov ustreznih informacij in strokovnega znanja, kot so notranje evidence, sistemi in modeli institucije. Sposobnost notranjih zmogljivosti in sistemov za podpiranje vrednotenja za namene reševanja bi moral organ za reševanje oceniti kot del ocene rešljivosti v skladu s členom 15 Direktive 2014/59/EU. Cenilcu bi bilo treba omogočiti tudi, da se dogovori za zagotovitev strokovnega svetovanja ali znanja. Razpoložljivost strokovnega svetovanja ali znanja je lahko pomembna na primer za pripravo ocene razlike v obravnavi v skladu s členom 36(8) Direktive 2014/59/EU. Zato bi moral organ za reševanje poskrbeti za to, da ima cenilec dostop bodisi do seznama vseh terjatev, vključno s pogojnimi terjatvami do subjekta, razvrščenimi glede na ustrezne pravice in prednost v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki, bodisi do ustreznega pravnega strokovnega znanja za pripravo takega seznama.
- (4) To, ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, lahko ugotovi pristojni organ ali organ za reševanje v skladu s pogoji iz člena 32(1)(a) Direktive 2014/59/EU. Pri ugotavljanju, ali institucija propada ali bo verjetno propadla, bi moral pristojni organ upoštevati vrednotenje iz poglavja II te uredbe, če je že na voljo, in smernice, ki jih izda Evropski bančni organ (EBA) v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59/EU, da bi spodbudil usklajevanje praks glede določanja takega pogoja za reševanje.
- (5) Vrednotenja, ki prispevajo k ugotovitvi pristojnega organa ali organa za reševanje, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje oziroma za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov, bi morala biti v skladu z veljavnimi računovodskimi in bonitetnimi regulativnimi okviri. Cenilcu pa bi bilo treba omogočiti, da odstopa od predpostavk upravljalnega organa subjekta, na podlagi katerih so pripravljeni računovodski izkazi, če je to odstopanje v skladu

⁽¹⁾ U L L 173, 12.6.2014, str. 190.

z veljavnim računovodskim in bonitetnim regulativnim okvirom. Pri odstopanju od teh predpostavk mora biti vrednotenje podprto z najboljšimi razpoložljivimi informacijami in usklajeno z obstoječimi smernicami v zvezi z nadzorom ali drugimi splošno priznanimi viri tolmačenja računovodskih standardov, da bi zagotovili pošteno in realno predstavitev finančnega položaja subjekta.

- (6) Primerno je imeti pravila, ki zagotavljajo poštena, preudarna in realna vrednotenja, ki prispevajo k izbiri in oblikovanju ukrepov za reševanje ali določitvi obsega odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov, ko postane poslovanje institucije neuspešno, da bi se v trenutku uporabe instrumentov za reševanje oziroma izvajanja pooblastila za odpis ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov zagotovilo, da so se v celoti pripoznale vse izgube. Za določene ukrepe za reševanje, ki jih obravnava organ za reševanje, bi bilo treba izbrati najustreznejšo podlago za merjenje (vrednost ob posedovanju ali vrednost ob odtutitvi).
- (7) Pri vrednotenjih, ki prispevajo k izbiri in oblikovanju ukrepov za reševanje ali določitvi obsega odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov, ko postane poslovanje institucije neuspešno, je primerno oceniti ekonomsko in ne knjigovodsko vrednost. Pri teh vrednotenjih bi bilo treba upoštevati sedanjo vrednost denarnih tokov, ki jih lahko subjekt razumno pričakuje, tudi če to zahteva odstopanje od okvirov za računovodsko ali bonitetno vrednotenje.
- (8) Pri vrednotenjih, ki prispevajo k izbiri in oblikovanju ukrepov za reševanje, bi bilo treba upoštevati, da lahko denarni tokovi izhajajo iz nadaljnjega posedovanja sredstev, pa tudi možne vplive reševanja na prihodnje denarne tokove ter poštene, preudarne in realne predpostavke v zvezi z stopnjo neplačil in resnostjo izgub. Za določitev vrednosti lastniškega kapitala po konverziji v delnice bi bilo treba cenilcu omogočiti tudi, da upošteva razumna pričakovanja glede vrednosti franšize.
- (9) Kadar subjekt ni sposoben posedovati sredstev ali pa se njihova odtujitev šteje za potrebno ali ustrezno za doseganje ciljev reševanja, bi bilo treba pri vrednotenju upoštevati, da ti denarni tokovi lahko izhajajo iz odtujitve sredstev, obveznosti ali poslovnih področij, ocenjenih v določenem obdobju odtujitve.
- (10) Vrednost ob odtutitvi bi se morala na splošno šteti za enakovredno opazovani tržni ceni, ki bi se lahko na trgu dosegla za določeno sredstvo ali skupino sredstev in se lahko ustrezno diskontira glede na obseg sredstev, ki se prenašajo. Cenilcu pa bi bilo treba omogočiti, da po potrebi in ob upoštevanju ukrepov, ki se sprejmejo v okviru sheme za reševanje, vrednost ob odtutitvi določi z znižanjem navedene opazovane tržne cene v višini morebitnega popusta za pospešeno prodajo. Kadar sredstva nimajo likvidnega trga, bi bilo treba vrednost ob odtutitvi določiti na podlagi opazovanih cen na trgih, na katerih se trguje s podobnimi sredstvi, ali modelnih izračunov, pri čemer bi bilo treba uporabiti opazovane tržne parametre in ustrezno upoštevati popuste za nelikvidnost. Kadar je predvidena prodaja poslovanja ali uporaba instrumenta premostitvene institucije, se lahko pri določanju vrednosti ob odtutitvi upoštevajo razumna pričakovanja v zvezi z vrednostjo franšize.
- (11) Za zagotovitev skladnosti med izračunom ocene obravnave, ki naj bi je bili delničarji in vsak posamezni razred upnikov deležni, če bi prišlo do prenehanja institucije ali subjekta v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki, kot je določeno v členu 36(8) Direktive 2014/59/EU, in vrednotenjem po reševanju v skladu s členom 74 Direktive mora cenilec po potrebi uporabiti merila, določena za to vrednotenje.
- (12) Začasno vrednotenje v skladu s členom 36(9) Direktive 2014/59/EU, na katerem temelji odločitev o sprejetju ustreznega ukrepa za reševanje, bi moralo vključevati blažilnik, namenjen približevanju zneska dodatnih izgub. Ta blažilnik bi moral temeljiti na poštenu, preudarni in realni oceni teh dodatnih izgub. Odločitve in predpostavke, na katerih temelji izračun blažilnika, bi bilo treba ustrezno pojasniti in utemeljiti v poročilu o vrednotenju.
- (13) Za vrednotenje iz točk (a) in (c) člena 36(15) Direktive 2014/59/EU bi moral cenilec pojasniti in utemeljiti ključne predpostavke in negotovosti ter občutljivost vrednotenja nanje. V poročilo o vrednotenju bi bilo treba vključiti pomembne razlike med predpostavkami, uporabljenimi pri vrednotenju, in predpostavkami, na katerih temeljijo računovodske ali regulativne informacije, če je cenilec z njimi seznanjen. V navedenem poročilu bi moral cenilec navesti tudi vse dodatne povezane informacije, ki bi po njegovem mnenju koristile organu za reševanje.

- (14) Merila iz te uredbe bi morala biti izključno določena za izvajanje vrednotenj iz člena 36 Direktive 2014/59/EU. Ne bi smela nadomestiti ali spremeniti računovodskih načel in standardov ali bonitetnega regulativnega okvira, ki se uporabljajo za subjekte v okoliščinah, ki niso reševanje. Omogočiti pa bi bilo treba, da se informacije, ki izhajajo iz vrednotenja, uporabijo za ugotavljanje, ali subjekt morda neustrezno uporablja računovodske standarde ali bonitetni regulativni okvir, ali za opredelitev sprememb v računovodskih politikah subjekta ali v predpostavkah ali presojah, na katerih temelji merjenje sredstev in obveznosti. Te okoliščine bi bilo treba na primer upoštevati pri pripravi posodobljene bilance stanja v skladu s členom 36(6) Direktive 2014/59/EU. V ta namen bi moral cenilec ustrezno pojasniti razlike med obstoječimi in posodobljenimi bilancami stanja.
- (15) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je EBA predložila Komisiji.
- (16) EBA je opravila odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirala morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosila za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „vrednotenje“ pomeni bodisi oceno sredstev in obveznosti subjekta, ki jo opravi cenilec v skladu s členom 36(1) Direktive 2014/59/EU, bodisi začasno vrednotenje, ki ga, odvisno od primera, opravi organ za reševanje ali cenilec v skladu s členom 36(2) oziroma (9) Direktive;
- (b) „cenilec“ pomeni bodisi neodvisnega ocenjevalca vrednosti v smislu člena 38 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075 ⁽²⁾ bodisi organ za reševanje, ko opravlja začasno vrednotenje v skladu s členom 36(2) in (9) Direktive 2014/59/EU;
- (c) „subjekt“ pomeni institucijo ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU;
- (d) „poštena vrednost“ pomeni ceno, ki bi se prejela za prodajo sredstva ali plačala za prenos obveznosti v redni transakciji med udeleženci na trgu na datum vrednotenja, kot je določeno v ustreznem računovodskem okviru;
- (e) „vrednost ob posedovanju“ pomeni sedanjo vrednost (diskontirano po ustrezni stopnji) denarnih tokov, za katere lahko subjekt v skladu s poštenimi, preudarnimi in realnimi predpostavkami razumno pričakuje, da bodo izhajali iz zadržanja nekaterih sredstev in obveznosti, pri čemer se upoštevajo dejavniki, ki vplivajo na ravnanje stranke ali nasprotna stranke, ali drugi parametri vrednotenja v okviru reševanja;
- (f) „vrednost ob odtujitvi“ pomeni podlago za merjenje iz člena 12(5);

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje (UL L 184, 8.7.2016, str. 1).

- (g) „vrednost franšize“ pomeni neto sedanjo vrednost denarnih tokov, za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo izhajali iz vzdrževanja in obnove sredstev in obveznosti ali poslovnih področij, in po potrebi vključuje učinek morebitnih poslovnih priložnosti, tudi tistih, ki izhajajo iz različnih ukrepov za reševanje, ki jih oceni cenilec. Vrednost franšize je lahko višja ali nižja od vrednosti, ki izhaja iz pogodbenih pogojev za sredstva in obveznosti, ki so obstajali na datum vrednotenja;
- (h) „vrednost lastniškega kapitala“ pomeni ocenjeno tržno ceno prenesenih ali izdanih delnic, ki izhaja iz uporabe splošno sprejetih metodologij vrednotenja. Glede na naravo sredstev ali poslovanja lahko vrednost lastniškega kapitala vključuje vrednost franšize;
- (i) „podlaga za merjenje“ pomeni pristop k določitvi denarnih zneskov, v katerih cenilec prikaže sredstva ali obveznosti;
- (j) „datum reševanja“ pomeni datum sprejetja odločitve o reševanju subjekta v skladu s členom 82 Direktive 2014/59/EU.

Člen 2

Splošna načela

1. Cenilec pri izvajanju vrednotenja upošteva okoliščine, ki vplivajo na pričakovane denarne tokove sredstev in obveznosti subjekta ter diskontne stopnje, ki veljajo zanje, in si prizadeva za pošten prikaz finančnega položaja subjekta glede na priložnosti in tveganja, s katerimi se srečuje.
 2. Cenilec razkrije in utemelji ključne predpostavke, uporabljene pri vrednotenju. Če je pri vrednotenju prisotno kakršno koli bistveno odstopanje od predpostavk, ki jih upravljalni organ subjekta uporablja pri pripravi računovodskih izkazov in izračunu regulativnega kapitala in kapitalskih zahtev subjekta, se to utemelji z najboljšimi razpoložljivimi informacijami.
 3. Cenilec zagotovi najboljšo oceno vrednosti danega sredstva, obveznosti ali njune kombinacije. Po potrebi rezultate vrednotenja zagotovi tudi v obliki razponov vrednosti.
 4. Merila iz te uredbe za merjenje posameznih sredstev in obveznosti subjekta se glede na okoliščine uporabljajo tudi za merjenje portfeljev, skupin sredstev ali kombinacije sredstev in obveznosti, poslovnih področij ali subjekta kot celote.
 5. Pri vrednotenju se upniki nadalje razdelijo na razrede glede na njihovo prednostno razvrstitev v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom in vrednotenje vključuje oceno:
 - (a) vrednosti terjatev vsakega razreda v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom in, če je to ustrezno in izvedljivo, v skladu s pogodbenimi pravicami, podeljenimi lastnikom terjatev, ter
 - (b) prihodkov, ki bi jih prejel vsak razred, če bi prišlo do prenehanja subjekta v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki.
- Cenilec lahko pri izračunu ocen v skladu s točkama (a) in (b) prvega pododstavka po potrebi uporablja merila iz člena 4 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/344.
6. Če je to ustrezno in izvedljivo, lahko organ za reševanje ob upoštevanju časovnega okvira in verodostojnosti vrednotenja zahteva več vrednotenj. V tem primeru organ za reševanje uvede merila za določitev, kako se ta vrednotenja uporabljajo za namene iz člena 36 Direktive 2014/59/EU.

Člen 3

Datum vrednotenja

Datum vrednotenja je eden od naslednjih datumov:

- (a) referenčni datum, ki ga cenilec določi na podlagi datuma, ki je najbližji pričakovanemu datumu odločitve organa za reševanje, da bo subjekt vključil v postopek reševanja ali da bo uporabil pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov;

- (b) kadar se opravi naknadno dokončno vrednotenje iz člena 36(10) Direktive 2014/59/EU, datum reševanja;
- (c) v zvezi z obveznostmi, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, trenutek, določen v skladu s členom 8 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1401 ⁽¹⁾.

Člen 4

Viri informacij

Vrednotenje temelji na vseh informacijah v zvezi z datumom vrednotenja, ki jih cenilec šteje za ustrezne. Poleg računovodskih izkazov subjekta, povezanih revizijskih poročil in regulativnih poročil od obdobja, ki se konča čim bližje datumu vrednotenja, lahko te ustrezne informacije vključujejo:

- (a) posodobljene računovodske izkaze in regulativna poročila, ki jih subjekt pripravi čim bližje datumu vrednotenja;
- (b) razlago ključnih metodologij, predpostavk in presoj, ki jih subjekt uporablja za pripravo računovodskih izkazov in regulativnih poročil;
- (c) podatke iz evidenc subjekta;
- (d) ustrezne tržne podatke;
- (e) sklepe, ki jih je cenilec sprejel na podlagi razprave z upravljalnim organom in revizorji;
- (f) če so na voljo, nadzorne ocene finančnega stanja subjekta, vključno z informacijami, pridobljenimi v skladu s točko (h) člena 27(1) Direktive 2014/59/EU;
- (g) ocene kakovosti sredstev za celotni sektor, če je to ustrezno glede na sredstva subjekta, in rezultate stresnih testov;
- (h) vrednotenja konkurentov, ustrezno prilagojena, da bi zajela posebne okoliščine subjekta;
- (i) pretekle informacije, ustrezno prilagojene, da bi odpravili dejavnike, ki niso več ustrezni, in vključili druge dejavnike, ki niso vplivali na pretekle informacije, ali
- (j) analize trendov, ustrezno prilagojene, da bi upoštevale posebne okoliščine subjekta.

Člen 5

Učinek ureditev znotraj skupine

1. Kadar je subjekt del skupine, cenilec upošteva učinek, ki ga obstoječe pogodbene podporne ureditve znotraj skupine lahko imajo na vrednost sredstev in obveznosti, če je glede na okoliščine verjetno, da bodo take ureditve vzpostavljene.
2. Cenilec upošteva učinek drugih uradnih ali neuradnih ureditev znotraj skupine le, če je glede na okoliščine verjetno, da se bodo te ureditve uporabljale tudi v primeru neugodnega finančnega stanja skupine ali pri reševanju.
3. Cenilec ugotovi, ali so sredstva enega subjekta v skupini na voljo za pokritje izgub drugih subjektov v skupini.

Člen 6

Poročilo o vrednotenju

Cenilec za organ za reševanje pripravi poročilo o vrednotenju, v katerega vključi vsaj naslednje elemente:

- (a) razen v primeru iz člena 36(9) Direktive 2014/59/EU, informacije iz točk (a) do (c) člena 36(6) Direktive;
- (b) razen v primeru iz člena 36(9) Direktive 2014/59/EU, informacije iz člena 36(8) Direktive 2014/59/EU;

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1401 z dne 23. maja 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za metodologije in načela o vrednotenju obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov (UL L 228, 23.8.2016, str. 7).

- (c) vrednotenje obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, opravljeno v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/1401;
- (d) povzetek vrednotenja, ki vključuje razlago najboljših ocen vrednosti, razponov vrednosti in virov negotovosti vrednotenja;
- (e) razlago ključnih metodologij in predpostavk, ki jih je cenilec uporabil pri izvajanju vrednotenja, tega, kako občutljivo je vrednotenje na izbiro metodologij in predpostavk, in, če je izvedljivo, razlago, kako se te metodologije in predpostavke razlikujejo od tistih, ki se uporabljajo za druga ustrezna vrednotenja, vključno z morebitnimi predhodnimi vrednotenji za namene reševanja;
- (f) vse dodatne informacije, ki bi po mnenju cenilca koristile organu za reševanje ali pristojnemu organu za namene člena 36(1) do (11) Direktive 2014/59/EU.

POGLAVJE II

MERILA ZA VREDNOTENJE ZA NAMEN ČLENA 36(4)(a)

Člen 7

Splošna načela

1. Vrednotenja za namen iz točke (a) člena 36(4) Direktive 2014/59/EU temeljijo na poštenih in realnih predpostavkah, njihov cilj pa je zagotoviti, da se izgube v ustreznem scenariju v celoti pripoznajo. Kadar je tako vrednotenje na voljo, prispeva k ugotovitvi pristojnega organa oziroma organa za reševanje, da institucija „propada ali bo verjetno propadla“, kot je navedeno v členu 32(1)(a) Direktive 2014/59/EU. Na podlagi obstoječih smernic v zvezi z nadzorom ali drugih splošno priznanih virov, ki določajo merila, ki prispevajo k poštenemu in realnemu merjenju različnih vrst sredstev in obveznosti, lahko cenilec izpodbija predpostavke, podatke, metodologije in presoje, na podlagi katerih je subjekt izvajal vrednotenja v okviru obveznosti računovodskega poročanja ali za izračun regulativnega kapitala in kapitalskih zahtev, in jih pri vrednotenju ne upošteva.
2. Cenilec določi najustreznejše metodologije vrednotenja, ki lahko temeljijo na notranjih modelih subjekta, če se cenilcu to zdi ustrezno glede na naravo okvira za upravljanje tveganja, ki ga uporablja subjekt, ter kakovost razpoložljivih podatkov in informacij.
3. Vrednotenja so v skladu z veljavnim računovodskim in bonitetnim regulativnim okvirom.

Člen 8

Področja, ki jim je treba pri vrednotenju nameniti posebno pozornost

Cenilec se osredotoči zlasti na področja, na katerih je vrednotenje zelo negotovo in ki pomembno vplivajo na splošno vrednotenje. Cenilec rezultate vrednotenja za ta področja predloži v obliki najboljših ocen vrednosti in po potrebi razponov vrednosti, kot je določeno v členu 2(3). Ta področja vključujejo:

- (a) posojila ali portfelje posojil, katerih pričakovani denarni tokovi so odvisni od sposobnosti, pripravljenosti ali spodbude nasprotnih strank za izpolnjevanje njene obveznosti, če ta pričakovanja temeljijo na predpostavkah v zvezi s stopnjami kršitev, verjetnostjo neplačila, izgubo ob neplačilu ali značilnostmi instrumenta, zlasti če to dokazujejo vzorci izgube za portfelj posojil;
- (b) zasežena sredstva, na denarne tokove katerih vplivata poštena vrednost sredstev v trenutku, ko subjekt opravi izvršbo na povezani vrednostni papir ali zastavno pravico, in pričakovani razvoj take vrednosti po izvršbi;
- (c) instrumente, merjene po pošteni vrednosti, kadar določitev te poštene vrednosti v skladu z računovodskimi ali bonitetnimi zahtevami za vrednotenje po tržnih cenah ali vrednotenje z uporabo notranjega modela glede na okoliščine ni več veljavna ali se ne uporablja več;
- (d) dobro ime in neopredmetena sredstva, kadar je lahko preizkus oslavitve odvisen od subjektivne presoje, tudi v zvezi z razumno dosegljivim denarnim tokom, diskontnimi stopnjami in obsegom denar ustvarjajočih enot;
- (e) pravne spore in regulativne ukrepe, katerih pričakovani denarni tokovi so lahko odvisni od različnih stopenj negotovosti glede zneska in/ali časovnega okvira;
- (f) postavke, ki vključujejo pokojninska sredstva in obveznosti, ter postavke odloženega davka.

Člen 9

Dejavniki, ki vplivajo na vrednotenje

1. Cenilec upošteva splošne dejavnike, ki lahko vplivajo na ključne predpostavke, na katerih temeljijo vrednosti sredstev in obveznosti na področjih iz člena 8, vključno z naslednjimi dejavniki:

- (a) gospodarske in sektorske okoliščine, ki vplivajo na subjekt, vključno z ustreznim razvojem trga;
- (b) poslovni model subjekta in spremembe v njegovi strategiji;
- (c) merila za izbiro sredstev subjekta, vključno s politikami preverjanja kreditne sposobnosti;
- (d) okoliščine in prakse, ki bodo verjetno povzročile plačilne šoke;
- (e) okoliščine, ki vplivajo na parametre, ki se uporabljajo za določitev tveganju prilagojenih sredstev za izračun minimalnih kapitalskih zahtev;
- (f) učinek finančne strukture subjekta na njegovo zmogljivost za zadržanje sredstev v pričakovanem obdobju posedovanja in sposobnost ustvarjanja predvidljivih denarnih tokov;
- (g) pomisleki glede likvidnosti ali financiranja na splošno ali na ravni subjekta.

2. Cenilec jasno loči morebitne znatne nerealizirane dobičke, ugotovljene v postopku vrednotenja, če se ti dobički niso pripoznali pri vrednotenju, in v poročilu o vrednotenju navede ustrezne informacije o izjemnih okoliščinah, ki so povzročile te dobičke.

POGLAVJE III

**MERILA ZA VREDNOTENJE ZA NAMENE ČLENA 36(4)(b), (c), (d), (e), (f) IN (g) TER DRUGEGA
PODODSTAVKA ČLENA 36(9)**

Člen 10

Splošna načela

1. Cenilec oceni učinek vsakega ukrepa za reševanje, ki bi ga lahko sprejel organ za reševanje, na vrednotenje, da bi prispeval k odločitvam iz točk (b) do (g) člena 36(4) Direktive 2014/59/EU. Organ za reševanje se lahko brez poseganja v neodvisnost cenilca z njim posvetuje, da bi opredelil vrsto ukrepov za reševanje, ki jih ta organ obravnava, vključno z ukrepi iz načrta reševanja ali, če se razlikujejo, iz katere koli predlagane sheme za reševanje.

2. Kadar je to ustrezno in po posvetovanju z organom za reševanje, cenilec za zagotovitev poštenega, preudarnega in realnega vrednotenja predloži ločena vrednotenja, pri katerih upošteva učinek dovolj raznolike vrste ukrepov za reševanje.

3. Cenilec zagotovi, da se v scenarijih, ki so pomembni za več obravnavanih ukrepov za reševanje, vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta v celoti pripoznajo v trenutku uporabe instrumentov za reševanje oziroma izvajanja pooblastila za odpis ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov.

4. Kadar se vrednosti na podlagi vrednotenja bistveno razlikujejo od vrednosti, ki jih je subjekt navedel v računovodskih izkazih, cenilec uporabi predpostavke tega vrednotenja, da bi prispeval k prilagodbam predpostavk in računovodskih politik, ki so potrebne za pripravo posodobljene bilance stanja v skladu s členom 36(6) Direktive 2014/59/EU, na način, ki je skladen z veljavnim računovodskim okvirom. V zvezi z izgubami, ki jih je opredelil cenilec in ki jih ni mogoče pripoznati v posodobljeni bilanci stanja, cenilec določi znesek, opiše razloge, na katerih temelji določitev izgub, ter navede verjetnost in časovni okvir njihovega pojava.

5. Kadar se kapitalski instrumenti ali druge obveznosti konvertirajo v lastniški kapital, se pri vrednotenju oceni vrednost lastniškega kapitala po konverziji v nove delnice, ki so bile prenesene na imetnike konvertiranih kapitalskih instrumentov ali druge upnike ali so jim bile izdane kot nadomestilo. Ta ocena je podlaga za določitev menjalnega razmerja ali menjalnih razmerij v skladu s členom 50 Direktive 2014/59/EU.

Člen 11

Izbira podlage za merjenje

1. Cenilec pri izbiri najustreznejše podlage ali najustreznejših podlag za merjenje upošteva vrsto ukrepov za reševanje, ki se proučijo v skladu s členom 10(1).
 2. Cenilec določi denarne tokove, ki jih lahko subjekt na podlagi poštenih, preudarnih in realnih predpostavk pričakuje iz obstoječih sredstev in obveznosti, pri čemer so denarni tokovi diskontirani po ustrezni stopnji, določeni v skladu z odstavkom 6.
 3. Denarni tokovi se določijo na ustrezni ravni združevanja, ki zajema vse od posameznih sredstev in obveznosti do portfeljev ali poslovnih področij, pri čemer se ustrezno upoštevajo razlike v profilih tveganja.
 4. Kadar ukrepi za reševanje iz člena 10(1) zahtevajo, da sredstva in obveznosti zadrži subjekt, ki se ohrani kot delujoče podjetje, cenilec kot ustrezno podlago za merjenje uporabi vrednost ob posedovanju. Vrednost ob posedovanju lahko, če se šteje za pošteno, preudarno in realno, predvideva normalizacijo tržnih pogojev.
- Vrednost ob posedovanju se ne uporabi kot podlaga za merjenje, kadar se sredstva prenesejo na nosilca upravljanja sredstev v skladu s členom 42 Direktive 2014/59/EU ali premostitveno institucijo v skladu s členom 40 Direktive ali kadar se uporabi instrument prodaje poslovanja v skladu s členom 38 Direktive 2014/59/EU.
5. Kadar ukrepi za reševanje iz člena 10(1) predvidevajo odtujitev sredstev, pričakovani denarni tokovi ustrezajo vrednostim ob odtujitvi, predvidenim za pričakovano obdobje odtujitve.
 6. Diskontne stopnje se določijo ob upoštevanju časovnega okvira denarnih tokov, profila tveganja, stroškov financiranja in tržnih pogojev glede na sredstvo ali obveznost, ki se meri, obravnavano odtujitveno strategijo in finančni položaj subjekta po reševanju.

Člen 12

Posebni dejavniki, povezani z oceno in diskontiranjem pričakovanih denarnih tokov

1. Cenilec pri ocenjevanju denarnih tokov uporabi svojo strokovno presojo, da bi opredelil ključne značilnosti sredstev ali obveznosti, ki se merijo. Strokovno presojo uporabi tudi pri ugotavljanju, kako na te denarne tokove vplivajo nadaljevanje, morebitna obnova ali refinanciranje, iztek ali odtujitev teh sredstev ali obveznosti, kot predvideva proučen ukrep za reševanje.
2. Kadar ukrep za reševanje predvideva, da bo subjekt posedoval sredstvo, ohranil obveznost ali nadaljeval poslovanje, lahko cenilec upošteva dejavnike, ki bi lahko vplivali na prihodnje denarne tokove, vključno z naslednjimi:
 - (a) spremembe predpostavk ali pričakovanj v primerjavi s tistimi, ki so prevladovala na datum vrednotenja, v skladu z dolgoročnimi preteklimi gibanji in razumnim časovnim okvirom, usklajenim s predvidenim obdobjem posedovanja sredstev ali sanacije subjekta, ali
 - (b) dodatne ali alternativne podlage ali metodologije za vrednotenje, ki jih cenilec šteje za ustrezne in ki so v skladu s to uredbo, tudi v okviru ocenjevanja vrednosti lastniškega kapitala po konverziji v delnice.
3. V zvezi s skupinami sredstev in obveznosti ali poslovnimi področji, ki naj bi se iztekli, cenilec upošteva stroške in koristi tega procesa.
4. Kadar razmere subjektu preprečujejo posedovanje sredstva ali nadaljevanje poslovanja ali kadar organ za reševanje meni, da je odtujitev potrebna za doseganje ciljev reševanja, se za pričakovane denarne tokove upoštevajo vrednosti ob odtujitvi, pričakovane v danem obdobju odtujitve.

5. Cenilec določi vrednost ob odtujitvi na podlagi denarnih tokov, neto stroškov odtujitve in neto pričakovane vrednosti vseh izdanih jamstev, ki jih lahko subjekt razumno pričakuje v trenutno prevladujočih tržnih razmerah, z redno prodajo ali prenosom sredstev ali obveznosti. Če je ustrezno, lahko cenilec ob upoštevanju ukrepov, ki bodo sprejeti v okviru sheme za reševanje, vrednost ob odtujitvi določi z znižanjem opazovane tržne cene te prodaje ali prenosa v višini morebitnega popusta za pospešeno prodajo. Kadar sredstva nimajo likvidnega trga, cenilec vrednost ob odtujitvi določi ob upoštevanju opazovanih cen na trgih, na katerih se trguje s podobnimi sredstvi, ali modelnih izračunov, pri čemer uporabi opazovane tržne parametre in ustrezno upošteva popuste za nelikvidnost.

6. Cenilec upošteva dejavnike, ki bi lahko vplivali na vrednosti ob odtujitvi in obdobja odtujitve, vključno z naslednjimi:

- (a) vrednosti ob odtujitvi in obdobja odtujitve, ki so bili ugotovljeni pri podobnih transakcijah in ki so ustrezno prilagojeni, da bi upoštevali razlike v poslovnem modelu in finančni strukturi strank v teh transakcijah;
- (b) prednosti ali slabosti določene transakcije, ki so značilne za udeležene stranke ali podsklop udeležencev na trgu;
- (c) posebne značilnosti sredstva ali poslovanja, ki so lahko pomembne samo za morebitnega kupca ali podsklop udeležencev na trgu;
- (d) verjetni učinek pričakovane prodaje na vrednost franšize subjekta.

7. Pri ocenjevanju vrednosti poslovnih področij zaradi uporabe instrumenta prodaje poslovanja ali premostitvene institucije lahko cenilec upošteva razumna pričakovanja v zvezi z vrednostjo franšize. Taka pričakovanja v zvezi z vrednostjo franšize vključujejo pričakovanja, ki izhajajo iz obnove sredstev, refinanciranja odprtega portfelja ali nadaljevanja poslovanja v okviru ukrepov za reševanje.

8. Če cenilec oceni, da ni mogoče razumno pričakovati nobene realne možnosti za odtujitev sredstva ali poslovanja, mu ni treba določiti vrednosti ob odtujitvi, temveč povezane denarne tokove oceni na podlagi ustreznih možnosti za nadaljevanje ali iztek. Ta določba se ne uporablja za instrument izločitve sredstev ali instrument prodaje poslovanja.

9. Za dele skupine sredstev ali poslovanja, ki bodo verjetno likvidirani v skladu z običajnimi insolvenčni postopki, lahko cenilec upošteva vrednosti ob odtujitvi in obdobja odtujitve, ugotovljene pri dražbah sredstev podobne narave in stanja. Pri določitvi pričakovanih denarnih tokov se upošteva nelikvidnost, odsotnost zanesljivih vhodnih podatkov za določitev vrednosti ob odtujitvi in posledična potreba po opiranju na metodologije vrednotenja, ki temeljijo na neugotovljivih vhodnih podatkih.

Člen 13

Metodologija za izračun in vključitev blažilnika za dodatne izgube

1. Za odpravo negotovosti začasnih vrednotenj, opravljenih v skladu s točkami (b) do (g) člena 36(4) Direktive 2014/59/EU, cenilec v vrednotenje vključi blažilnik, ki odraža dejstva in okoliščine, ki podpirajo obstoj dodatnih izgub v negotovem znesku ali z negotovim časovnim okvirom. Za preprečevanje dvojnega upoštevanja negotovosti cenilec ustrezno pojasni in utemelji predpostavke, na katerih temelji izračun blažilnika.

2. Za določitev obsega blažilnika cenilec opredeli dejavnike, ki utegnejo vplivati na pričakovane denarne tokove zaradi ukrepov za reševanje, ki bodo verjetno sprejeti.

3. Cenilec lahko za namene odstavka 2 izgube, ocenjene za del sredstev subjekta, ekstrapolira na preostanek bilance stanja subjekta. Če so na voljo, se lahko ekstrapolirajo tudi povprečne izgube, ocenjene za sredstva konkurentov, ki jih je treba prilagoditi glede na razlike v poslovnem modelu in finančni strukturi.

Člen 14

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 14. novembra 2017

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/346**z dne 5. marca 2018****o izdaji dovoljenja za pripravek iz *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733 kot krmni dodatek za vse živalske vrste****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali ⁽¹⁾ in zlasti člena 9(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 1831/2003 določa izdajo dovoljenj za dodatke za uporabo v prehrani živali ter razloge in postopke za izdajo takih dovoljenj.
- (2) V skladu s členom 7 Uredbe (ES) št. 1831/2003 je bil vložen zahtevek za izdajo dovoljenja za pripravek iz *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733. Navedenemu zahtevku so bili priloženi zahtevani podatki in dokumenti iz člena 7(3) Uredbe (ES) št. 1831/2003.
- (3) Navedeni zahtevek zadeva dovoljenje za pripravek iz *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733 kot krmni dodatek za vse živalske vrste ter njegovo uvrstitev v kategorijo dodatkov „tehnološki dodatki“.
- (4) Evropska agencija za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: Agencija) je v mnenju z dne 4. julija 2017 ⁽²⁾ navedla, da pripravek iz *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733 pod predlaganimi pogoji uporabe nima škodljivega učinka na zdravje živali in ljudi ali na okolje. Ugotovila je tudi, da lahko zadevni dodatek izboljša proizvodnjo silaže iz posamičnih krmil, ki se preprosto, srednje težko ali težko silirajo. Agencija meni, da ni potrebe po posebnih zahtevah glede spremljanja po dajanju na trg. Potrdila je tudi poročilo o analizi metodi krmnega dodatka v krmi, ki ga je predložil referenčni laboratorij, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 1831/2003.
- (5) Ocena pripravka iz *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733 je pokazala, da so pogoji za dovoljenje iz člena 5 Uredbe (ES) št. 1831/2003 izpolnjeni. Zato bi bilo treba dovoliti uporabo navedenega pripravka, kakor je opredeljena v Prilogi k tej uredbi.
- (6) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pripravek iz Priloge, ki spada v kategorijo dodatkov „tehnološki dodatki“ in funkcionalno skupino „silirni dodatki“, se dovoli kot dodatek v prehrani živali v skladu s pogoji iz navedene priloge.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ UL L 268, 18.10.2003, str. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2017;15(7):4934.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. marca 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

Identifikacijska številka dodatka	Dodatek	Sestava, kemijska formula, opis, analizna metoda	Vrsta ali kategorija živali	Najvišja starost	Najnižja vsebnost	Najvišja vsebnost	Druge določbe	Datum poteka veljavnosti dovoljenja
					CFU dodatka/kg sveže snovi			
Tehnološki dodatki: silirni dodatki								
1k20758	<i>Lactobacillus buchneri</i> NRRL B-50733	Sestava dodatka: pripravek iz <i>Lactobacillus buchneri</i> NRRL B-50733 z najnižjo vsebnostjo 1×10^{10} CFU/g dodatka Lastnosti aktivne snovi: žive celice <i>Lactobacillus buchneri</i> NRRL B-50733 Analizna metoda ⁽¹⁾ Za štetje v krmnem dodatku: metoda razmaza na plošči z uporabo agarja MRS: EN 15787. Za identifikacijo krmnega dodatka: gelska elektroforeza v pulzirajočem polju (PFGE).	vse živalske vrste	—	—	—	1. V navodilih za uporabo dodatka in premiksov se navedejo pogoji skladiščenja. 2. Najnižja vsebnost <i>Lactobacillus buchneri</i> NRRL B-50733, kadar se ne uporablja v kombinaciji z drugimi mikroorganizmi kot silirnimi dodatki: 1×10^8 CFU/kg sveže snovi. 3. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo zaradi morebitnih tveganj, ki izhajajo iz uporabe dodatka in premiksov, za uporabnike določijo postopke varnega ravnanja in organizacijske ukrepe. Kadar navedenih tveganj s takimi postopki in ukrepi ni mogoče odpraviti ali čim bolj zmanjšati, se dodatek in premiksi uporabljajo z osebno zaščitno opremo, vključno z zaščito za dihalo.	29. marec 2028

⁽¹⁾ Podrobnosti o analiznih metodah so na voljo na naslovu referenčnega laboratorija: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/347

z dne 5. marca 2018

o izdaji dovoljenja za pripravek iz *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 kot krmni dodatek za pujske in svinje ter o spremembi uredb (ES) št. 1847/2003 in (ES) št. 2036/2005 (imetnik dovoljenja Danstar Ferment AG, ki ga zastopa Lallemand SAS)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali ⁽¹⁾ in zlasti člena 9(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 1831/2003 določa izdajo dovoljenj za dodatke za uporabo v prehrani živali ter razloge in postopke za izdajo takih dovoljenj. Člen 10 navedene uredbe določa, da se dodatki, dovoljeni v skladu z Direktivo Sveta 70/524/EGS ⁽²⁾, ponovno ocenijo.
- (2) Pripravek iz *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 je bil dovoljen brez časovne omejitve kot krmni dodatek za pujske z Uredbo Komisije (ES) št. 1847/2003 ⁽³⁾ in za svinje z Uredbo Komisije (ES) št. 2036/2005 ⁽⁴⁾. V skladu s členom 10(1) Uredbe (ES) št. 1831/2003 je bil navedeni dodatek naknadno vpisan v register krmnih dodatkov kot obstoječi proizvod.
- (3) V skladu s členom 10(2) Uredbe (ES) št. 1831/2003 in v povezavi s členom 7 navedene uredbe je bil vložen zahtevek za ponovno oceno pripravka iz *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 kot krmnega dodatka za svinje in pujske. Vložnik je zahteval, da se dodatek uvrsti v kategorijo dodatkov „zootehnični dodatki“. Navedenemu zahtevku so bili priloženi zahtevani podatki in dokumenti iz člena 7(3) Uredbe (ES) št. 1831/2003.
- (4) Evropska agencija za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: Agencija) je v mnenjih z dne 20. aprila 2016 in z dne 4. julija 2017 ⁽⁵⁾ navedla, da pripravek iz *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 pod predlaganimi pogoji uporabe nima škodljivega učinka na zdravje živali in ljudi ali na okolje. Ugotovila je tudi, da je dodatek učinkovit pri svinjah, kar koristi sesnim pujskom, in pri odstavljenih pujskih, s čimer se znatno izboljša razmerje med krmo in prirastom teže. Agencija meni, da ni potrebe po posebnih zahtevah glede spremljanja po dajanju na trg. Potrdila je tudi poročilo o analizi metodi krmnega dodatka v krmi, ki ga je predložil referenčni laboratorij, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 1831/2003.
- (5) Ocena pripravka iz *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 je pokazala, da so pogoji za dovoljenje iz člena 5 Uredbe (ES) št. 1831/2003 izpolnjeni. Zato bi bilo treba dovoliti uporabo navedenega pripravka, kakor je opredeljena v Prilogi k tej uredbi.
- (6) Uredbi (ES) št. 1847/2003 in (ES) št. 2036/2005 bi bilo treba ustrezno spremeniti.
- (7) Ker ni varnostnih razlogov, zaradi katerih bi morali takoj začeti veljati spremenjeni pogoji za izdajo dovoljenja, je primerno omogočiti prehodno obdobje, da se lahko zainteresirane strani pripravijo na izpolnjevanje novih zahtev, nastalih zaradi izdaje dovoljenja.
- (8) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

⁽¹⁾ UL L 268, 18.10.2003, str. 29.⁽²⁾ Direktiva Sveta 70/524/EGS z dne 23. novembra 1970 o dodatkih v krmi (UL L 270, 14.12.1970, str. 1).⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1847/2003 z dne 20. oktobra 2003 o začasnem dovoljenju za novo uporabo dodatka in o dovoljenju za neomejen čas za dodatek, ki je v krmi že bil odobren (UL L 269, 21.10.2003, str. 3).⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2036/2005 z dne 14. decembra 2005 o trajnih dovoljenjih za nekatere dodatke v krmnih mešanicah in začasnem dovoljenju za novo uporabo že dovoljenih dodatkov v krmnih mešanicah. UL L 328, 15.12.2005, str. 13.⁽⁵⁾ EFSA Journal 2016;14(6):4478 in EFSA Journal 2017;15(7):4932.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Izdaja dovoljenja

Pripravek iz Priloge, ki spada v kategorijo dodatkov „zootehnični dodatki“ in funkcionalno skupino „stabilizatorji mikroflore“, se dovoli kot dodatek v prehrani živali v skladu s pogoji iz navedene priloge.

Člen 2

Sprememba Uredbe (ES) št. 1847/2003

Uredba (ES) št. 1847/2003 se spremeni:

- (1) črta se člen 2;
- (2) črta se Priloga II.

Člen 3

Sprememba Uredbe (ES) št. 2036/2005

V Prilogi I k Uredbi (ES) št. 2036/2005 se črta vnos E 1703.

Člen 4

Prehodni ukrepi

Pripravek iz Priloge in krma, ki vsebuje navedeni pripravek, proizvedena in označena pred 29. septembrom 2018 po pravilih, ki se uporabljajo pred 29. marcem 2018, se lahko še naprej dajeta na trg in uporabljata do porabe obstoječih zalog.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. marca 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

Identifikacijska številka dodatka	Ime imetnika dovoljenja	Dodatek	Sestava, kemijska formula, opis, analizna metoda	Vrsta ali kategorija živali	Najvišja starost	Najnižja vsebnost	Najvišja vsebnost	Druge določbe	Datum poteka veljavnosti dovoljenja
						CFU/kg popolne krmne mešanice z vsebnostjo vlage 12 %			
Kategorija zootehničnih dodatkov. Funkcionalna skupina: stabilizatorji mikroflore									
4d1703	Danstar Ferment AG, ki ga zastopa Lallemand SAS	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-1079	<i>Sestava dodatka</i> pripravek iz <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-1079 z najnižjo vsebnostjo: — 1 × 10 ¹⁰ CFU/g dodatka (v obloženi obliki); — 2 × 10 ¹⁰ CFU/g dodatka (v neobloženi obliki) <i>Lastnosti aktivne snovi</i> žive celice <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-1079 <i>Analizna metoda</i> ⁽¹⁾ Za štetje: metoda razlitja na plošči z uporabo agarja z ekstraktom kvasovk, dekstroze in kloramfenikola (EN 15789:2009). Za identifikacijo: metoda verižne reakcije s polimerazo (PCR) (EN 15790:2008).	svinje odstavljeni pujski	—	1 × 10 ⁹	—	1. V navodilih za uporabo dodatka in premiksov se navedejo pogoji skladiščenja in obstojnost pri toplotni obdelavi. 2. Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo zaradi morebitnih tveganj, ki izhajajo iz uporabe dodatka in premiksov, za uporabnike določijo postopke varnega ravnanja in organizacijske ukrepe. Kadar navedenih tveganj s takimi postopki in ukrepi ni mogoče odpraviti ali čim bolj zmanjšati, se dodatek in premiksi uporabljajo z osebno zaščitno opremo, vključno z zaščito za dihalo. 3. Za uporabo pri svinjah, kar koristi sesnim pujskom. 4. Za uporabo pri odstavljenih pujskih do približno 35 kg.	29. marec 2028

⁽¹⁾ Podrobnosti o analiznih metodah so na voljo na naslovu referenčnega laboratorija: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/348**z dne 8. marca 2018**

o začasnem odstopanju od pravil o preferencialnem poreklu iz Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 v zvezi z dvokolesi in drugimi kolesi, ki se proizvajajo v Kambodži, za uporabo v okviru kumulacije delov koles s poreklom iz Malezije

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije ⁽¹⁾ in zlasti členov 64(6) ter 66(b) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Uredbo (EU) št. 978/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ je Unija Kambodži podelila splošne tarifne preferenciale (v nadaljnjem besedilu: GSP). Sheme GSP so se začele uporabljati 1. januarja 2014.
- (2) Uredba (EU) št. 952/2013 določa možnost, da se v nekaterih natančno opredeljenih okoliščinah in za določeno blago odobrijo odstopanja od pravil o preferencialnem poreklu v korist državam upravičenkam do GSP. V skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/2446 ⁽³⁾ se regionalna kumulacija lahko uporablja med državami iste regionalne skupine za države samo, če so te v času izvoza izdelka v Unijo upravičenke do GSP.
- (3) Kambodža je 13. oktobra 2016 predložila zahtevek za triletno podaljšanje odstopanja, odobrenega z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 822/2014 ⁽⁴⁾. Na podlagi odstopanja je bila Kambodža zaradi določanja porekla koles iz tarifne številke HS 8712, ki jih Kambodža izvažja v Unijo, upravičena, da dele koles s poreklom iz Malezije šteje kot material s poreklom iz Kambodže v skladu z regionalno kumulacijo po shemi GSP, čeprav Malezija ni bila država upravičenka do GSP.
- (4) V zahtevku je Kambodža menila, da si je industrija koles te države močno prizadevala za postopno usklajitev s pravili Unije o poreklu za najmanj razvite države (kot je določeno v Prilogi 22-03 k Delegirani uredbi (EU) 2015/2446), ki določajo, da uporabljeni materiali, uvoženi iz drugih držav, ne bi smeli presežati 70 %. Vendar je Kambodža izjavila, da ta sektor potrebuje več časa za popolno skladnost s pravili Unije o poreklu za najmanj razvite države.
- (5) Komisija je z dopisom z dne 17. februarja 2017 Kambodžo zaprosila, da ji predloži dodatne podatke. Kambodža je svoj odgovor predložila 15. junija 2017, tako da se je njena prošnja štela kot popolna.
- (6) V svojem odgovoru je Kambodža dokazala, da si industrija koles prizadeva postati neodvisna, saj so bile izvedene naložbe za vzpostavitev dodatnih proizvodnih linij (npr. za okvire, lakiranje, varjenje in platišča). Kambodža je tudi pojasnila, da so bili proizvajalci spodbujeni k nakupu pribora za kolesa in tudi embalažnega materiala od lokalnih dobaviteljev, da bi povečali dodano vrednost, ustvarjeno v Kambodži. Zato ima zdaj Kambodža lastno politiko za privabljanje vlagateljev z namenom vzpostavitve industrijskih grozdov v posebnih ekonomskih conah za podporo industrije koles.
- (7) Kambodža poudarja, da je dodaten čas pomemben za ohranitev kamboške industrije koles in za uveljavitev novih projektov, zlasti na področju spodbujanja naložb v druge člane zveze ASEAN, kar bo pripomoglo k izpolnjevanju potreb kamboške industrije koles glede kakovosti in cene delov koles.

⁽¹⁾ UL L 269, 10.10.2013, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 978/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 (UL L 303, 31.10.2012, str. 1).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L 343, 29.12.2015, str. 1).

⁽⁴⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 822/2014 z dne 28. julija 2014 o odstopanju od Uredbe (EGS) št. 2454/93 glede pravil o poreklu, ki se uporabljajo za namene sheme splošnih tarifnih preferencialov, v zvezi s kolesi, ki se proizvajajo v Kambodži, za uporabo v okviru kumulacije delov koles s poreklom iz Malezije (UL L 223, 29.7.2014, str. 19).

- (8) Dodatni podatki kažejo na to, da Kambodža zdaj zagotavlja svoji industriji koles zadovoljivo stopnjo samostojnosti, številčni podatki iz poročila pa kažejo, da je neprekinjeno izpolnjevanje pravila o poreklu, ki omogoča uporabo materialov brez porekla do največ 70 %, zdaj dosegljivo. Glede na to izboljšanje tako ni več razlogov, da se odstopanje podaljša za daljše obdobje, ali da je veliko število enot, uvoženih v Unijo, vključeno v to odstopanje. Ker je odstopanje za leto 2016 zajemalo 150 000 enot, bo število 100 000 enot zadostovalo za podporo Kambodži, da doseže samostojnost te industrijske panoge.
- (9) Vendar, kot je razloženo v zahtevku Kambodže, je celoten izkoristek odstopanja odvisen od sezonskega gibanja, ki loči obdobje za naročanje delov (oktober–december) od obdobja uvoza teh delov iz drugih držav (od maja naslednjega leta do marca tretjega leta). Zato se zdi, da je treba določiti dovolj dolgo obdobje odstopanja, da bo to koristno. Iz istega razloga bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (10) Da bi se omogočilo učinkovito spremljanje izvajanja odstopanja, je treba od kamboških organov zahtevati, da Komisijo redno obveščajo o podrobnostih potrdil o poreklu (obrazec A), ki so bila izdana v okviru tega odstopanja.
- (11) Odstopanje bi moralo veljati za vse izdelke iz tarifne številke HS 8712, za katere se uporabljajo deli iz tarifne številke HS 8714 s poreklom iz Malezije.
- (12) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora za carinski zakonik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Z odstopanjem od točke (a) člena 55(2) Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 ima Kambodža pravico, da se zanaša na regionalno kumulacijo porekla v skladu z oddelkom 2 poglavja 1 naslova II Delegirane uredbe (EU) 2015/2446, kadar uporablja dele iz tarifne številke HS 8714 s poreklom iz Malezije za proizvodnjo dvokoles in drugih koles iz tarifne številke HS 8712 za izvoz v Unijo.
2. Dokazila o poreklu za dele iz odstavka 1 se pripravijo v skladu s pododdelkom 2 oddelka 2 poglavja 2 naslova II Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾.

Člen 2

Odstopanje iz člena 1 se uporablja za izdelke iz tarifne številke HS 8712, ki se izvažajo iz Kambodže in se deklarirajo za sprostitev v prosti promet v Uniji v obdobju in do količin, določenih v Prilogi.

Člen 3

Količine iz Priloge k tej uredbi se upravljajo v skladu s členi 49 do 54 Izvedbene Uredbe (EU) 2015/2447.

Člen 4

Polje 4 na potrdilih o poreklu (obrazec A), ki jih izdajo pristojni organi Kambodže, ali izjavah o poreklu s strani registriranih izvoznikov v Kambodži v zvezi z izdelki iz člena 2, vsebuje naslednje navedbe:

— „Derogation — Commission Implementing Regulation (EU) 2018/348“.

Pristojni organi Kambodže Komisiji do konca meseca, ki sledi posameznemu koledarskemu četrtletju, posredujejo četrtletno poročilo o količinah izdelkov iz člena 2, za katere so bila izdana potrdila o poreklu (obrazec A), in zaporedne številke teh potrdil.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L 343, 29.12.2015, str. 558).

Člen 5

Pristojni organi Kambodže sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti s členoma 1 in 4 ter vzpostavijo in vzdržujejo upravne strukture in sisteme za zagotovitev pravilnega izvajanja tega odstopanja iz člena 1 ter upravnega sodelovanja z malezijskimi organi in Evropsko komisijo in carinskimi organi držav članic Unije, kot so določeni v pododdelku 2 oddelka 2 poglavja 2 naslova II Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447.

Člen 6

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 8. marca 2018

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Zaporedna št.	Oznaka KN	Poimenovanje blaga	Obdobje	Količina (v enotah)
09.8094	8712	Dvokolesa in druga podobna kolesa (tudi dostavni tricikli), brez motornega pogona	od 9. marca 2018 do 31. decembra 2019	100 000

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/349**z dne 8. marca 2018****o dvestodvainosemdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z organizacijama ISIL (Daiš) in Al-Kaida**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z organizacijama ISIL (Daiš) in Al-Kaida ⁽¹⁾, ter zlasti člena 7(1)(a) in člena 7a(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 navaja osebe, skupine in subjekte, ki jih zadeva zamrznitev sredstev in gospodarskih virov iz navedene uredbe.
- (2) Odbor za sankcije Varnostnega sveta Združenih narodov je 6. marca 2018 sklenil dodati tri subjekte na seznam oseb, skupin in subjektov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov. Prilogo I k Uredbi (ES) št. 881/2002 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (3) Da se zagotovi učinkovitost ukrepov iz te uredbe, bi morala ta uredba začeti veljati takoj –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 8. marca 2018

Za Komisijo

V imenu predsednika

Vodja službe za instrumente zunanje politike

⁽¹⁾ UL L 139, 29.5.2002, str. 9.

PRILOGA

Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 se spremeni:

(1) pod naslov „Fizične osebe“ se dodata naslednja vnosa:

- (a) „Salim Mustafa Muhammad Al-Mansur (privzeto ime: (a) Salim Mustafa Muhammad Mansur Al-Ifri; (b) Saleem Al-Ifri; (c) Salim Mansur Mustafa; (d) Salim Mansur; (e) Hajji Salim Al-Shaklar). Datum rojstva: (a) 20.2.1962; (b) 1959. Kraj rojstva: (a) Bagdad, Irak; (b) Tel Afar, provinca Ninive, Irak. Državljanstvo: iraško. Št. potnega lista: iraška številka A6489694, izdan 2.9.2013 (poteče 31.8.2021). Nacionalna matična št.: (a) iraška nacionalna osebna izkaznica št. 00813602, izdana 18.9.2011; (b) iraško potrdilo o državljanstvu št. 300397, izdano 25.6.2013. Naslov: (a) 17 Tamo, Mosul, Irak (prejšnji naslov); (b) Tel Afar – Al-Saad, Mosul, Irak (prejšnji naslov). Drugi podatki: fizični opis: barva las: črna, barva oči: medena, višina: 170 cm, govori arabsko. Datum določitve iz člena 7d(2)(i): 6.3.2018.“
- (b) „Umar Mahmud Irhayyim Al-Kubaysi (privzeto ime: (a) Umar Mahmud Rahim al-Kubaysi; (b) Omar Mahmood Irhayyim Al-Fayyadh; (c) Umar Mahmud Rahim; (d) Umar Mahmud Rahim Al-Qubaysi; (e) Umar Mahmud Al-Kubaysi Arhaym; (f) Umar Mahmud Arhaym; (g) Omar Mahmood Irhayyim; (h) Omar Mahmood Irhayyim Al-Fayyadh Al-Kobaisi; (i) Umar al-Kubaysi). Datum rojstva: (a) 16.6.1967; (b) 1.1.1967. Kraj rojstva: Al-Qaim, provinca Al-Anbar, Irak. Državljanstvo: iraško. Št. potnega lista: iraška številka A4059346, izdan 29.5.2013 v Bagdadu, Irak (poteče 27.5.2021). Nacionalna matična št.: (a) iraška nacionalna osebna izkaznica št. 00405771, izdana 20.5.2013 v Iraku; (b) iraško potrdilo o državljanstvu št. 540763, izdano 13.2.1984. Naslov: Al-Qaim, provinca Al-Anbar, Irak. Drugi podatki: fizični opis: spol: moški, barva las: črna, višina: 175 cm, govori arabsko. Datum določitve iz člena 7d(2)(i): 6.3.2018.“

(2) pod naslov „Pravne osebe, skupine in entitete“ se doda naslednji vnos:

„Al-Kawthar Money Exchange (privzeto ime: (a) Al Kawthar Co.; (b) Al Kawthar Company; (c) Al-Kawthar Hawala). Naslov: Al-Qaim, provinca Al-Anbar, Irak. Drugi podatki: dejavnost menjave denarja, v lasti Umarja Mahmuda Irhayyima al-Kubaysija od sredine 2016. Ustanovljena leta 2000 pod številko licence 202, ki je bila izdana 17.5.2000 in že preklicana. Datum določitve iz člena 7d(2)(i): 6.3.2018.“

DIREKTIVE

DIREKTIVA KOMISIJE (EU) 2018/350

z dne 8. marca 2018

o spremembi Direktive 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z oceno tveganja gensko spremenjenih organizmov za okolje

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS ⁽¹⁾ ter zlasti člena 27 Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2001/18/ES določa zahteve za oceno tveganja gensko spremenjenih organizmov (v nadaljnjem besedilu: GSO) za okolje.
- (2) Svet je 4. decembra 2008 sprejel sklepe o GSO in poudaril, da je treba posodobiti in okrepiti oceno tveganja GSO za okolje, zlasti v zvezi z oceno dolgoročnih vplivov na okolje.
- (3) Na zahtevo Komisije je Evropska agencija za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: EFSA) oktobra 2010 sprejela znanstveno mnenje o vzpostavitvi smernic o oceni tveganja gensko spremenjenih rastlin za okolje ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: smernice), ki spreminjajo prejšnje smernice. Druge smernice, ki sta jih izdali EFSA in Evropska agencija za zdravila, zadevajo oceno tveganja za okolje zaradi GSO, ki niso rastline.
- (4) Člen 3 Direktive (EU) 2015/412 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ določa, da Komisija do 3. aprila 2017 posodobi priloge k Direktivi 2001/18/ES, kar zadeva oceno tveganja za okolje, in vključi ter nadgradi smernice, ki niso pravno zavezujoče.
- (5) Zaradi prilagoditve tehničnemu napredku in ob upoštevanju izkušenj iz ocene tveganja gensko spremenjenih rastlin za okolje bi bilo treba bistvene elemente smernic vključiti v Direktivo 2001/18/ES. Pri tem bi bilo treba spoštovati načelo, da se ocena tveganja za okolje opravi za vsak primer posebej.
- (6) Smernice so bile oblikovane predvsem za prijave z namenom dajanja v promet (v nadaljnjem besedilu: prijave po delu C) gensko spremenjenih rastlin, Priloga II k Direktivi 2001/18/ES pa se uporablja tako za prijave po delu C kot za prijave za druge namene, razen za dajanje v promet (v nadaljnjem besedilu: prijave po delu B). Zato bi se morale nekatere zahteve, ki izhajajo iz vključitve smernic v Prilogo II, uporabljati samo za prijave po delu C, ker bi bile v kontekstu prijav po delu B, ki se v glavnem nanašajo na poskusno sproščanje, nepomembne ali nesorazmerne.
- (7) Del C Priloge II k Direktivi 2001/18/ES zadeva metodologijo v zvezi z oceno tveganja za okolje. To metodologijo bi bilo treba posodobiti in vanjo vključiti zlasti terminologijo iz opisa šestih korakov pristopa ocenjevanja, kot je opisan v smernicah.

⁽¹⁾ UL L 106, 17.4.2001, str. 1.

⁽²⁾ EFSA Journal 2010;8(11):1879.

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2015/412 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o spremembi Direktive 2001/18/ES glede možnosti držav članic, da omejijo ali prepovejo gojenje gensko spremenjenih organizmov (GSO) na svojem ozemlju (UL L 68, 13.3.2015, str. 1).

- (8) Del D Priloge II k Direktivi 2001/18/ES se uporablja za zaključke ocen tveganja za okolje in vsebuje dva ločena oddelka, in sicer GSO, ki niso višje rastline (oddelek D.1), oziroma gensko spremenjene višje rastline (oddelek D.2). Smernice obravnavajo sedem posebnih področij tveganja, ki jih je treba upoštevati v oceni tveganja gensko spremenjenih rastlin za okolje, da se pripravijo ustrezni zaključki. Strukturo in vsebino oddelka D.2 Priloge II bi bilo zato treba posodobiti, da bi odražal navedena področja tveganja.
- (9) Kadar ocena tveganja za okolje zadeva gensko spremenjeno rastlino, ki je postala odporna na herbicid, bi moralo biti njeno področje uporabe skladno z Direktivo 2001/18/ES. Ocena tveganja za okolje v zvezi z uporabo fitofarmacevtskega sredstva, vključno z njegovo uporabo na gensko spremenjeni rastlini, spada na področje uporabe Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in bo opravljena na ravni držav članic, da bi se upoštevale posebne kmetijske razmere.
- (10) Priloga III B k Direktivi 2001/18/ES navaja informacije, zahtevane v prijavah v zvezi s sproščanjem gensko spremenjenih višjih rastlin, ter se uporablja za prijave po delu C in tudi prijave po delu B. Njeno strukturo, vsebino in raven podrobnosti bi bilo treba spremeniti, da bi se zagotovila njena skladnost s smernicami. Ker večina sprememb na podlagi smernic zadeva oceno tveganja za okolje za prijave po delu C ter ker je za prijavitelje in pristojne organe pomembna jasnost in poenostavitev, je ustrezno spremeniti strukturo Priloge III B tako, da se ločijo zahteve v zvezi s prijavi po delu C in zahteve v zvezi s prijavi po delu B.
- (11) Večina zahtev za odobritev dajanja gensko spremenjenih rastlin v promet se predloži v skladu z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Zaradi poenostavitve je zato ustrezno, da se vrstni red zahtevanih informacij za prijave po delu C v Prilogi III B k Direktivi 2001/18/ES v največji možni meri uskladi z vrstnim redom iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 503/2013 ⁽³⁾.
- (12) Priloga IV k Direktivi 2001/18/ES določa zahteve za dodatne informacije samo za prijave po delu C. Glede na tehnični napredek bi bilo treba posodobiti zahteve iz navedene priloge glede postopkov odkrivanja, zlasti v zvezi s predložitvijo referenčnega materiala s strani prijaviteljev.
- (13) Ukrepi iz te direktive so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega v skladu s členom 30 Direktive 2001/18/ES –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloge II, III, III B in IV k Direktivi 2001/18/ES se spremenijo v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 29. septembra 2019. O besedilu navedenih predpisov nemudoma obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 24.11.2009, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi (UL L 268, 18.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 503/2013 z dne 3. aprila 2013 o vlogah za odobritev gensko spremenjenih živil in krme v skladu z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in o spremembi uredb Komisije (ES) št. 641/2004 in (ES) št. 1981/2006 (UL L 157, 8.6.2013, str. 1).

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 8. marca 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Direktiva 2001/18/ES se spremeni:

(1) Priloga II se spremeni:

(a) oddelek C se nadomesti z naslednjim:

„C. **Metodologija**

Za izvajanje tega oddelka za prijave po delu C so na voljo smernice, ki jih je izdala Evropska agencija za varnost hrane.

C.1 Splošni in posebni vidiki v zvezi z OTO

1. *Namerne in nenamerne spremembe*

Pri določitvi in oceni možnih škodljivih učinkov iz oddelka A se v OTO opredelijo namerne in nenamerne spremembe, ki izhajajo iz genske spremembe, poleg tega se oceni, ali lahko povzročijo škodljive učinke na zdravje ljudi in na okolje.

Namerne spremembe, ki izhajajo iz genske spremembe, so spremembe, ki so namenske in izpolnjujejo prvotne namene genske spremembe.

Nenamerne spremembe, ki izhajajo iz genske spremembe, so konstantne spremembe, ki presegajo namerne spremembe, ki izhajajo iz genske spremembe.

Namerne in nenamerne spremembe imajo lahko neposreden ali posreden ter takojšnji ali zakasneli učinek na zdravje ljudi in na okolje.

2. *Dolgoročni škodljivi učinki in kumulativni dolgoročni škodljivi učinki v OTO za prijave po delu C*

Dolgoročni učinki GSO izhajajo bodisi iz zakasnelega odziva organizmov ali njihovih potomcev na dolgoročno ali kronično izpostavljenost GSO bodisi iz široke uporabe GSO v času in prostoru.

Pri določitvi in oceni možnih dolgoročnih škodljivih učinkov GSO na zdravje ljudi in na okolje se upošteva naslednje:

- (a) dolgoročno medsebojno učinkovanje GSO in prejemnega okolja;
- (b) značilnosti GSO, ki dolgoročno postanejo pomembne;
- (c) podatki, ki se pridobijo pri ponavljajočem namernem sproščanju ali dajanju v promet GSO v daljšem časovnem obdobju.

Pri določitvi in oceni možnih kumulativnih dolgoročnih škodljivih učinkov iz uvodnega dela Priloge II se upoštevajo tudi GSO, ki so se namerno sproščali ali dajali v promet v preteklosti.

3. *Kakovost podatkov*

Za izvedbo OTO za prijavo po delu C te direktive prijavitelj pregleda že razpoložljive podatke iz znanstvene literature ali iz drugih virov, vključno s poročili o spremljanju, in pridobi ustrezne podatke tako, da opravi ustrezne študije, kadar je to mogoče. Kadar je ustrezno, prijavitelj v OTO utemelji, zakaj podatkov s študijami ni bilo mogoče pridobiti.

OTO za prijave po delu B Direktive temelji vsaj na že razpoložljivih podatkih iz znanstvene literature ali iz drugih virov ter se lahko dopolni z dodatnimi podatki, ki jih pridobi prijavitelj.

Kadar se v OTO navedejo podatki, pridobljeni zunaj Evrope, se utemelji njihova relevantnost za prejemna okolja v Uniji.

Podatki v OTO za prijave po delu C te direktive izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) kadar so v OTO navedene toksikološke študije, ki so bile opravljene za ocenitev tveganja za zdravje ljudi ali živali, prijavitelj zagotovi dokaze, da so bile izvedene v prostorih, ki izpolnjujejo:
 - (i) zahteve iz Direktive 2004/10/ES ali
 - (ii) „načela OECD o dobri laboratorijski praksi (DLP)“, če se opravijo zunaj Unije;
- (b) kadar se v OTO zagotovijo študije, ki niso toksikološke študije:
 - (i) izpolnjujejo načela dobre laboratorijske prakse (DLP) iz Direktive 2004/10/ES, kadar je ustrezno, ali
 - (ii) jih izvedejo organizacije, akreditirane v okviru ustreznega standarda ISO, ali
 - (iii) se izvedejo v skladu z mednarodno priznanimi standardi, če ni ustreznega standarda ISO;
- (c) informacije o rezultatih študij, navedenih v točkah (a) in (b), in uporabljenih študijskih protokolih so zanesljive in celovite ter vključujejo surove podatke v elektronski obliki, primerne za opravljanje statističnih ali drugih analiz;
- (d) prijavitelj opredeli velikost učinka, ki naj bi ga zaznala vsaka študija, in ga utemelji, kadar je to mogoče;
- (e) izbor mest za študije na prostem temelji na ustreznih prejemnih okoljih glede na potencialno izpostavljenost in vpliv, ki bi ga imelo sproščanje GSO. Izbor se utemelji v OTO;
- (f) gensko nespremenjene primerjalne vrste ustrezajo prejemnemu okolju in imajo primerljivo gensko podlago kot GSO. Izbira primerjalne vrste se utemelji v OTO.

4. Zložbe transformacijskih dogodkov v prijavah po delu C

Za OTO za GSO, ki vsebuje zložbe transformacijskih dogodkov, v prijavah po delu C velja naslednje:

- (a) prijavitelj zagotovi OTO za vsak posamezni transformacijski dogodek v GSO ali se sklicuje na že predložene prijave za navedene posamezne transformacijske dogodke;
- (b) prijavitelj zagotovi oceno naslednjih vidikov:
 - (i) stabilnost transformacijskih dogodkov;
 - (ii) izražanje transformacijskih dogodkov;
 - (iii) možni aditivni, sinergijski ali nasprotni učinki, ki izhajajo iz kombinacije transformacijskih dogodkov;
- (c) kadar lahko potomci GSO vsebujejo različne podkombinacije zložb transformacijskih dogodkov, prijavitelj predloži znanstveno utemeljitev, ki dokazuje, da za zadevne podkombinacije ni treba zagotoviti rezultatov poskusa ne glede na njihov izvor, če pa take znanstvene utemeljitve ni, zagotovi ustrezne rezultate poskusa.

C.2 Značilnosti GSO in sproščanj

OTO upošteva ustrezne tehnične in znanstvene podrobnosti glede:

- prejemnih ali starševskih organizmov,
- genskih sprememb, in sicer vnosa ali odstranitve genskega materiala, ter ustreznih informacij o vektorju in dajalcu,
- GSO,
- namerne sproščanja ali uporabe, vključno z obsegom,
- možnega prejemnega okolja, v katerega se bo sproščal GSO in v katerega se lahko razširi transgen, ter
- medsebojnega učinkovanja med temi značilnostmi.

Ustrezne informacije iz prejšnjih sproščanj istih ali podobnih GSO in organizmov s podobnimi lastnostmi ter njihovo biotsko in abiotsko medsebojno učinkovanje s podobnimi prejemnimi okolji, vključno z informacijami, ki izhajajo iz spremljanja takih organizmov, se upoštevajo v OTO v skladu s členom 6(3) ali 13(4).

C.3 Koraki v OTO

OTO iz členov 4, 6, 7 in 13 se izvede za vsako ustrezno področje tveganja iz oddelka D1 ali D2 v skladu z naslednjimi šestimi koraki:

1. Opis problematike, vključno z identifikacijo nevarnosti

V opisu problematike se:

- (a) opredelijo vse spremembe značilnosti GSO, povezane z gensko spremembo, in sicer s primerjavo značilnosti GSO z značilnostmi izbranih gensko nespremenjenih primerjalnih vrst pod ustreznimi pogoji sproščanja ali uporabe;
- (b) določijo možni škodljivi učinki na zdravje ljudi ali na okolje, ki so povezani s spremembami, opredeljenimi v točki (a) zgoraj;

možni škodljivi učinki se ne smejo zanemariti samo zato, ker ni verjetno, da bi se pojavili.

Možni škodljivi učinki bodo drugačni za vsak posamezen primer in lahko vključujejo:

- učinke na populacijsko dinamiko vrst v prejemnem okolju in gensko raznovrstnost vsake od teh populacij, kar bi lahko privedlo do manjše biotske raznovrstnosti,
- spremenjeno dovzetnost za patogene, ki pospešuje širjenje infektivnih bolezni ali oblikovanje novih rezervoarjev ali vektorjev,
- ogrožanje profilaktičnih ali terapevtskih medicinskih, veterinarskih ali fitofarmaceutskih uporab, na primer s prenosom genov, ki omogočajo odpornost proti antibiotikom, ki se uporabljajo v medicini ali veterini,
- učinke na biogeokemijo (biogeokemični cikli), vključno s kroženjem ogljika in dušika prek sprememb v razgradnji organskega materiala v tleh,
- bolezni ljudi, vključno z alergenimi ali toksičnimi reakcijami,
- bolezni živali in rastlin, vključno s toksičnimi in v primeru živali alergenimi reakcijami, kadar je ustrezno.

Kadar se ugotovijo možni dolgoročni škodljivi učinki GSO, se ocenijo v obliki teoretičnih študij, kadar je to mogoče, z uporabo:

- (i) dokazov iz prejšnjih izkušenj in/ali
 - (ii) razpoložljivih zbirk podatkov ali literature in/ali
 - (iii) matematičnega modeliranja;
- (c) določijo ustrezne končne točke ocene.

Navedeni možni škodljivi učinki, ki bi lahko vplivali na določene končne točke ocene, se upoštevajo pri naslednjih korakih ocene tveganja.

- (d) določijo in opišejo poti izpostavljenosti ali drugi mehanizmi, prek katerih se lahko pojavijo škodljivi učinki.

Škodljivi učinki se lahko pojavijo neposredno ali posredno prek poti izpostavljenosti ali drugih mehanizmov, ki lahko vključujejo:

- širjenje GSO v okolje,
 - prenos vnesenega genskega materiala na isti organizem ali druge organizme, gensko spremenjene ali ne,
 - fenotipsko in gensko nestabilnost,
 - medsebojno učinkovanje z drugimi organizmi,
 - spremembe v upravljanju, vključno s kmetijskimi praksami, kadar je to ustrezno;
- (e) oblikujejo preverljive hipoteze in opredelijo ustrezne končne točke meritev, da se, kadar je mogoče, omogoči kvantitativna ocena možnih škodljivih učinkov;
- (f) upoštevajo možne negotovosti, vključno z vrzelmi v znanju in metodološkimi omejitvami.

2. *Opredelitev nevarnosti*

Oceni se razsežnost vsakega možnega škodljivega učinka. Pri tej oceni se predpostavi, da se bo pojavil tak škodljiv učinek. OTO upošteva, da bo na razsežnost verjetno vplivalo prejemno okolje, v katerega se namerava sproščati GSO, ter obseg in pogoji sproščanja.

Kadar je mogoče, je ocena kvantitativna.

Kadar je ocena kvalitativna, se uporabi kategorični opis („velika“, „zmerna“, „majhna“ ali „zanemarljiva“) in razloži obseg učinka za vsako kategorijo.

3. *Opredelitev izpostavljenosti*

Oceni se verjetnost pojava vsakega določenega možnega škodljivega učinka, da se zagotovi kvantitativna ocena izpostavljenosti kot relativno merilo verjetnosti, kadar je to mogoče, drugače pa kvalitativna ocena izpostavljenosti. Upoštevajo se značilnosti prejemnih okolij in področje uporabe iz prijave.

Kadar je ocena kvalitativna, se uporabi kategorični opis izpostavljenosti („velika“, „zmerna“, „majhna“ ali „zanemarljiva“) in razloži obseg učinka za vsako kategorijo.

4. *Opredelitev tveganja*

Tveganje se za vsak možni škodljiv učinek opredeli kot kombinacija razsežnosti in verjetnosti pojava navedenega škodljivega učinka, da se zagotovi kvantitativna ali semikvantitativna ocena tveganja.

Kadar kvantitativna ali semikvantitativna ocena ni mogoča, se zagotovi kvalitativna ocena tveganja. V tem primeru se uporabi kategorični opis tveganja („visoko“, „zmerno“, „nizko“ ali „zanemarljivo“) in razloži obseg učinka za vsako kategorijo.

Kadar je ustrezno, se opiše negotovost za vsako ugotovljeno tveganje in, kadar je mogoče, oceni kvantitativno.

5. Strategije obvladovanja tveganja

Kadar se ugotovijo tveganja, ki na podlagi njihove opredelitve zahtevajo ukrepe za njihovo obvladovanje, se predlaga strategija obvladovanja tveganja.

Strategije obvladovanja tveganja se opišejo v smislu zmanjševanja nevarnosti ali izpostavljenosti ali obeh in so sorazmerne s predvidenim zmanjšanjem tveganja, obsegom in pogoji sproščanja ter ravnmi negotovosti iz OTO.

Posledično zmanjšanje tveganja se količinsko opredeli, kadar je to mogoče.

6. Ocena tveganja in zaključki

Pri kvalitativni in, če je možno, kvantitativni oceni tveganja GSO se upoštevajo rezultati opredelitve tveganja, predlagane strategije obvladovanja tveganja in zadevne ravni negotovosti.

Ocena tveganja vključuje, kadar je ustrezno, predlagane strategije obvladovanja tveganja za vsako ugotovljeno tveganje.

V oceni tveganja in zaključkih se predlagajo tudi posebne zahteve za načrt spremljanja GSO in, kadar je ustrezno, spremljanje učinkovitosti predlaganih ukrepov za obvladovanje tveganja.

Za prijave po delu C Direktive ocena tveganja vključuje tudi razlago predvidevanj iz časa OTO, narave in razsežnosti negotovosti, povezanih s tveganji, ter utemeljitev predlaganih ukrepov za obvladovanje tveganja.“;

(b) naslov in uvodni odstavek oddelka D se nadomestita z naslednjim:

„D. Zaključki OTO o posebnih področjih tveganja

Zaključki o možnem vplivu na okolje v zadevnih prejemnih okoljih zaradi sproščanja ali dajanja v promet GSO se pripravijo za vsako ustrezno področje tveganja iz oddelka D1 za GSO, ki niso višje rastline, ali oddelka D2 za gensko spremenjene višje rastline, in sicer na podlagi OTO, opravljene v skladu z načeli iz oddelka B in metodologijo iz oddelka C, ter na podlagi zahtevanih informacij v skladu s Prilogo III.“;

(c) oddelek D.2 se nadomesti z naslednjim:

„D.2 V primeru gensko spremenjenih višjih rastlin (GSVR)

„Višje rastline“ pomenijo rastline, ki sodijo v taksonomsko skupino semenk (*Spermatophytae*) (golosemenke (*Gymnospermae*) in kritosemenke (*Angiospermae*)).

1. Obstojnost in invazivnost GSVR, vključno z genskim prenosom z rastline na rastlino.
2. Genski prenos z rastline na mikroorganizme.
3. Medsebojno učinkovanje GSVR in ciljnih organizmov.
4. Medsebojno učinkovanje GSVR in neciljnih organizmov.

5. Učinki na posebne tehnike gojenja, upravljanja in spravila.
6. Učinki na biogeokemične procese.
7. Učinki na zdravje ljudi in živali.“;

(2) Priloga III se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA III

INFORMACIJE, ZAHTEVANE V PRIJAVI

Prijave iz delov B in C te direktive praviloma vključujejo informacije iz Priloge III A za GSO, ki niso višje rastline, ali iz Priloge III B za gensko spremenjene višje rastline.

Določenega podniza informacij iz Priloge III A ali III B ni treba zagotoviti, kadar to ni ustrezno ali potrebno za namene ocene tveganja v kontekstu določene prijave, zlasti glede na značilnosti GSO, obseg in pogoje sproščanja ali glede na predvidene pogoje uporabe GSO.

Ustrezna raven podrobnosti za vsak podniz informacij se prav tako lahko razlikuje glede na naravo in obseg predlaganega sproščanja.

Za vsak zahtevani podniz informacij se zagotovi naslednje:

- (i) povzetki in rezultati študij iz prijave, vključno z razlago, zakaj so relevantni za OTO, kadar je to ustrezno;
- (ii) za prijave iz dela C te direktive priloge s podrobnimi informacijami o navedenih študijah, vključno z opisom uporabljenih metod in materialov ali sklicem na standardizirane ali mednarodno priznane metode ter imenom organa ali organov, odgovornih za opravljanje študij.

Nadaljnji razvoj genskega spreminjanja lahko zahteva prilagoditev te priloge tehničnemu napredku ali pripravo navodil za to prilogo. Nadaljnje razločevanje zahtev po informacijah za različne vrste GSO, na primer za trajnice in drevesa, enocelične organizme, ribe ali insekte, ali za posebno uporabo GSO, kot je razvoj cepiv, bo mogoče, ko bo v Uniji pridobljenih dovolj izkušenj v zvezi s prijavi za sproščanje določenih GSO.“;

(3) Priloga III B se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA III B

INFORMACIJE, ZAHTEVANE V PRIJAVAH, V ZVEZI S SPROŠČANJEM GENSKO SPREMENJENIH VIŠJIH RASTLIN (GSVR) (GOLOSEMENKE – GYMNOSPERMAE IN KRITOSEMENKE – ANGIOSPERMAE)

I. INFORMACIJE, ZAHTEVANE V PRIJAVAH, PREDLOŽENIH V SKLADU S ČLENOMA 6 IN 7

A. Splošne informacije

1. Ime in naslov prijavitelja (podjetje ali inštitut)
2. Ime, kvalifikacije in izkušnje odgovornih znanstvenikov
3. Naslov projekta
4. Informacije o sproščanju
 - (a) Namen sproščanja
 - (b) Predvideni datumi in trajanje sproščanja
 - (c) Metoda, po kateri bo potekalo sproščanje GSVR

- (d) Metoda za pripravo in upravljanje mesta sproščanja pred, med in po sproščanju, vključno s praksami gojenja in metodami spravila
 - (e) Približno število rastlin (ali rastlin na m²)
5. Informacije o mestu sproščanja
- (a) Lokacija in velikost mest sproščanja
 - (b) Opis ekosistema mesta sproščanja, vključno s podnebjem, rastlinstvom in živalstvom
 - (c) Prisotnost spolno združljivih prostoživečih sorodnikov ali gojenih rastlinskih vrst
 - (d) Neposredna bližina uradno priznanih biotopov ali zavarovanih območij, ki bi lahko bila prizadeta

B. Znanstvene informacije

1. Informacije o rastlinah prejemnicah ali, kadar je ustrezno, starševskih rastlinah

- (a) Celotno ime
 - (i) družinsko ime
 - (ii) rod
 - (iii) vrsta
 - (iv) podvrsta
 - (v) kultivar ali žlahtniteljska linija
 - (vi) domače ime
- (b) Geografska razširjenost in območje gojenja rastline znotraj Unije
- (c) Informacije o razmnoževanju rastlin
 - (i) načini razmnoževanja
 - (ii) posebni dejavniki, ki vplivajo na razmnoževanje, če obstajajo
 - (iii) generacijski čas
- (d) Spolna združljivost z drugimi gojenimi ali prostoživečimi rastlinskimi vrstami, vključno z razširjenostjo združljivih vrst v Evropi
- (e) Sposobnost preživetja
 - (i) sposobnost oblikovanja struktur za preživetje ali mirovanje
 - (ii) posebni dejavniki, ki vplivajo na sposobnost preživetja, če obstajajo
- (f) Razširjanje
 - (i) poti in obseg razširjanja
 - (ii) posebni dejavniki, ki vplivajo na razširjanje, če obstajajo
- (g) Kadar se vrsta rastlin običajno ne prideluje v Uniji, opis naravnega habitata rastline, vključno z informacijami o naravnih plenilcih, zajedavcih, tekmecih in simbiontih
- (h) Možna medsebojna učinkovanja, ki so pomembna za GSVR, med rastlino in organizmi v ekosistemu, kjer se običajno prideluje ali drugje, vključno z informacijami o toksičnih učinkih pri ljudeh, živalih in drugih organizmih

2. Molekularna karakterizacija

- (a) Informacije o genski spremembi
 - (i) opis uporabljenih metod za gensko spremembo

- (ii) narava in vir uporabljenega vektorja
 - (iii) vir nukleinskih kislin, uporabljenih za transformacijo, velikost in predvidena funkcija vsakega sestavnega fragmenta v območju, namenjenemu vnosu
 - (b) Informacije o GSVR
 - (i) splošen opis lastnosti in značilnosti, ki so bile vnesene ali spremenjene
 - (ii) informacije o dejansko vnesenih/odstranjenih zaporedjih
 - velikost in število kopij vseh vključkov in metode, uporabljene za njihovo karakterizacijo
 - v primeru odstranitve velikost in funkcija odstranjenih območij
 - znotrajcelične lokacije vključkov v rastlinskih celicah (vezanih v jedro, kloroplaste, mitohondrije ali ohranjenih v ne vključeni obliki) ter metode za njihovo določanje
 - (iii) deli rastline, kjer je vključek izražen
 - (iv) genska stabilnost vključka in fenotipska stabilnost GSVR
 - (c) Zaključki o molekularni karakterizaciji
3. Informacije o posebnih področjih tveganja
- (a) Vse spremembe obstojnosti ali invazivnosti GSVR in njene sposobnosti prenosa genskega materiala na spolno združljive sorodnike ter zadevni škodljivi vplivi na okolje
 - (b) Vse spremembe sposobnosti GSVR, da prenese genski material na mikroorganizme, in zadevni škodljivi vplivi na okolje
 - (c) Mehanizem medsebojnega učinkovanja med GSVR in ciljnim organizmi (če je to ustrezno) ter zadevni škodljivi vplivi na okolje
 - (d) Možne spremembe v medsebojnem učinkovanju GSVR z neciljnimi organizmi, ki izhajajo iz genske spremembe, in zadevni škodljivi vplivi na okolje
 - (e) Možne spremembe kmetijskih praks in upravljanja GSVR zaradi genske spremembe ter zadevni škodljivi vplivi na okolje
 - (f) Možno medsebojno učinkovanje z abiotskim okoljem in zadevni škodljivi vplivi na okolje
 - (g) Informacije o vseh toksičnih, alergenih ali drugih škodljivih učinkih na zdravje ljudi in živali, ki izhajajo iz genske spremembe
 - (h) Zaključki o posebnih področjih tveganja
4. Informacije o nadzoru, spremljanju, načrtih za ravnanje po sproščanju in za ravnanje z odpadki
- (a) Vsi sprejeti ukrepi, vključno
 - (i) s prostorsko in časovno izolacijo od spolno združljivih rastlinskih vrst, prostoživečih sorodnikov in ne kultiviranih sorodnikov ter kmetijskih rastlin
 - (ii) z vsemi ukrepi za zmanjšanje ali preprečitev širjenja katerega koli razmnoževalnega dela GSVR
 - (b) Opis metod ravnanja z mestom po sproščanju
 - (c) Opis metod ravnanja po sproščanju za gensko spremenjeni rastlinski material, vključno z odpadki
 - (d) Opis načrtov in tehnik spremljanja
 - (e) Opis morebitnih načrtov ukrepov za primer nesreče

- (f) Opis metod in postopkov za
 - (i) preprečitev ali čim večje zmanjšanje širjenja GSVR izven mesta sproščanja
 - (ii) zaščito mesta pred vdorom nepooblaščenih oseb
 - (iii) preprečitev ali čim večjo omejitev vstopa na mesto za druge organizme
- 5. Opis tehnik odkrivanja in identifikacije GSVR
- 6. Informacije o prejšnjih sproščanjih GSVR, če je to ustrezno

II. INFORMACIJE, ZAHTEVANE V PRIJAVAH, PREDLOŽENIH V SKLADU S ČLENOM 13

A. Splošne informacije

1. Ime in naslov prijavitelja (podjetje ali inštitut)
2. Ime, kvalifikacije in izkušnje odgovornih znanstvenikov
3. Oznaka in specifikacija GSVR
4. Področje uporabe iz prijave
 - (a) Gojenje
 - (b) Druge uporabe (opredeliti v prijavi)

B. Znanstvene informacije

1. Informacije o rastlinah prejemnicah ali, kadar je ustrezno, starševskih rastlinah
 - (a) Celotno ime
 - (i) družinsko ime
 - (ii) rod
 - (iii) vrsta
 - (iv) podvrsta
 - (v) kultivar/žlahtniteljska linija
 - (vi) domače ime
 - (b) Geografska razširjenost in območje gojenja rastline znotraj Unije
 - (c) Informacije o razmnoževanju rastlin
 - (i) načini razmnoževanja
 - (ii) posebni dejavniki, ki vplivajo na razmnoževanje, če obstajajo
 - (iii) generacijski čas
 - (d) Spolna združljivost z drugimi gojenimi ali prostoživečimi rastlinskimi vrstami, vključno z razširjenostjo združljivih vrst v Uniji.
 - (e) Sposobnost preživetja
 - (i) sposobnost oblikovanja struktur za preživetje ali mirovanje
 - (ii) posebni dejavniki, ki vplivajo na sposobnost preživetja, če obstajajo
 - (f) Razširjanje
 - (i) poti in obseg razširjanja
 - (ii) posebni dejavniki, ki vplivajo na razširjanje, če obstajajo

- (g) Kadar se vrsta rastlin običajno ne prideluje v Uniji, opis naravnega habitata rastline, vključno z informacijami o naravnih plenilcih, zajedavcih, tekmečih in simbiontih
- (h) Možna medsebojna učinkovanja, ki so pomembna za GSVR, med rastlino in organizmi v ekosistemu, kjer se običajno prideluje ali drugje, vključno z informacijami o toksičnih učinkih pri ljudeh, živalih in drugih organizmih

2. Molekularna karakterizacija

(a) Informacije o genski spremembi

- (i) opis uporabljenih metod za gensko spremembo
- (ii) narava in vir uporabljenega vektorja
- (iii) vir nukleinskih kislin, uporabljenih za transformacijo, velikost in predvidena funkcija vsakega sestavnega fragmenta v območju, namenjenemu vnosu

(b) Informacije o gensko spremenjeni rastlini

- (i) opis lastnosti in značilnosti, ki so bile vnesene ali spremenjene
- (ii) informacije o dejansko vnesenih ali odstranjenih zaporedjih
 - velikost in število kopij vseh zaznavnih vključkov, popolnih in delnih, ter metode, uporabljene za njihovo karakterizacijo
 - organizacija in zaporedje vnesenega genskega materiala na vsakem mestu vnosa v standardizirani elektronski obliki
 - v primeru odstranitve velikost in funkcija odstranjenih območij
 - znotrajcelične lokacije vključkov (vezanih v jedro, kloroplaste, mitohondrije ali ohranjenih v nevključeni obliki) ter metode za njihovo določanje
 - v primeru sprememb, razen vnosa ali odstranitve, funkcija spremenjenega genskega materiala pred spremembo in po njej, pa tudi neposredne spremembe v izražanju genov kot rezultat spremembe
 - informacije o zaporedju na 5' in 3' koncu sosednjega območja na vsakem mestu vnosa v standardizirani elektronski obliki
 - bioinformacijska analiza z uporabo najnovejših podatkovnih zbirk, da se preučijo možne prekinitve znanih genov
 - vsi odprti bralni okviri (v nadaljnjem besedilu: OBO) znotraj vključka (zaradi prerazporeditve ali pa ne) in tisti, ki nastanejo kot posledica genske spremembe mest stika z genomsko DNK; OBO je opredeljen kot nukleotidno zaporedje, ki vsebuje niz kodonov in ni prekinjeno z navzočnostjo stop-kodona v istem bralnem okviru
 - bioinformacijska analiza z uporabo najnovejših podatkovnih zbirk, da se preučijo možne podobnosti med OBO in znanimi geni, ki imajo lahko škodljive učinke
 - primarna struktura (zaporedje aminokislin) in, če je potrebno, druge strukture novoizražene beljakovine
 - bioinformacijska analiza z uporabo najnovejših podatkovnih zbirk, da se preučijo možne homologije zaporedja in, če je potrebno, strukturne podobnosti med novoizraženo beljakovino in znanimi beljakovinami ali peptidi, ki imajo lahko škodljive učinke
- (iii) informacije o izražanju vključka
 - metode, uporabljene za analizo, skupaj z njihovimi zmogljivostnimi značilnostmi
 - informacije o izražanju vključka v razvoju med življenjskim ciklom rastline

- deli rastline, v katerih je vključek/spremenjeno zaporedje izraženo
 - potencialno nenamerno izraženi novi OBO, ugotovljeni v sedmi alineji točke (ii), ki zbujajo pomislek o varnosti
 - podatki o izražanju beljakovine, vključno s surovimi podatki, ki se pridobijo iz študij na prostem in se primerjajo s pogoji, v katerih se kmetijska rastlina prideluje
- (iv) genska stabilnost vključka in fenotipska stabilnost GSVR
- (c) Zaključki o molekularni karakterizaciji
3. Primerjalna analiza agronomskih in fenotipskih značilnosti in sestave
- (a) Izbira podobne konvencionalne vrste in dodatnih primerjalnih vrst
 - (b) Izbira mest za študije na prostem
 - (c) Načrt poskusa in statistična analiza podatkov iz poskusov na prostem za primerjalno analizo
 - (i) opis načrta študij na prostem
 - (ii) opis ustreznega vidika prejemnih okolij
 - (iii) statistična analiza
 - (d) Izbira rastlinskega materiala za analizo, če je to ustrezno
 - (e) Primerjalna analiza agronomskih in fenotipskih značilnosti
 - (f) Primerjalna analiza sestave, če je to ustrezno
 - (g) Zaključki primerjalne analize
4. Posebne informacije za vsako področje tveganja

Prijavitelj za vsako od sedmih področij tveganja iz oddelka D.2 Priloge II najprej opiše pot do škode, pri čemer v vzročno-posledični verigi opiše, kako bi lahko sproščanje GSVR povzročilo škodo, ob upoštevanju tako nevarnosti kot izpostavljenosti.

Prijavitelj predloži naslednje informacije, razen kadar to ni ustrezno glede na predvidene uporabe GSO:

- (a) obstojnost in invazivnost, vključno z genskim prenosom z rastline na rastlino
 - (i) ocena potenciala, da GSVR postane bolj obstojna ali invazivna, ter zadevni škodljivi vplivi na okolje;
 - (ii) ocena potenciala, da GSVR prenese transgene na spolno združljive sorodnike, ter zadevni škodljivi vplivi na okolje;
 - (iii) zaključki o škodljivih vplivih obstojnosti in invazivnosti GSVR na okolje, vključno s škodljivimi vplivi genskega prenosa z rastline na rastlino na okolje;
- (b) genski prenos z rastline na mikroorganizem
 - (i) ocena potenciala za prenos novovnesene DNK z GSVR na mikroorganizme in zadevni škodljivi učinki;
 - (ii) zaključki o škodljivih učinkih prenosa novovnesene DNK z GSVR na mikroorganizme na zdravje ljudi in živali ter na okolje;
- (c) medsebojno učinkovanje GSVR in ciljnih organizmov, če je to ustrezno
 - (i) ocena potenciala za spremembe v neposrednem in posrednem medsebojnem učinkovanju med GSVR in ciljnimi organizmi ter škodljivi vplivi na okolje;

- (ii) ocena potenciala za razvoj odpornosti ciljnega organizma proti izraženi beljakovini (na podlagi zgodovine razvoja odpornosti proti konvencionalnim pesticidom ali transgenim rastlinam z izraženimi podobnimi lastnostmi) ter možni zadevni škodljivi vplivi na okolje;
- (iii) zaključki o škodljivih vplivih medsebojnega učinkovanja GSVR in ciljnih organizmov na okolje;
- (d) medsebojno učinkovanje GSVR in neciljnih organizmov
 - (i) ocena potenciala za neposredno in posredno medsebojno učinkovanje GSVR in neciljnih organizmov, vključno z zaščitnimi vrstami, ter zadevni škodljivi učinki.

Ocena upošteva tudi možne škodljive učinke na ustrezne ekosistemske storitve in na vrste, ki zagotavljajo navedene storitve;
 - (ii) zaključki o škodljivih vplivih medsebojnega učinkovanja GSVR in neciljnih organizmov na okolje;
- (e) učinki na posebne tehnike gojenja, upravljanja in spravila
 - (i) za GSVR za gojenje ocena sprememb v posebnih tehnikah gojenja, upravljanja in spravila, ki se uporabljajo za GSVR, ter zadevni škodljivi vplivi na okolje;
 - (ii) zaključki o škodljivih vplivih posebnih tehnik gojenja, upravljanja in spravila na okolje;
- (f) učinki na biogeokemične procese
 - (i) ocena sprememb v biogeokemičnih procesih znotraj območja, na katerem naj bi se pridelovala GSVR, in v širšem okolju, ter zadevni škodljivi učinki;
 - (ii) zaključki o škodljivih učinkih na biogeokemične procese;
- (g) učinki na zdravje ljudi in živali
 - (i) ocena možnega neposrednega in posrednega medsebojnega učinkovanja med GSVR in osebami, ki delajo z GSVR ali prihajajo v stik z njimi, vključno prek peloda ali prahu predelane GSVR, ter ocena škodljivih učinkov navedenega medsebojnega učinkovanja na zdravje ljudi;
 - (ii) za GSVR, ki niso namenjeni za prehrano ljudi, vendar se prejemni ali starševski organizmi lahko uporabijo za prehrano ljudi, ocena verjetnosti in možnih škodljivih učinkov na zdravje ljudi zaradi nenamerne vnosa;
 - (iii) ocena možnih škodljivih učinkov na zdravje živali zaradi nenamerne zaužitja GSVR ali materiala iz navedene rastline;
 - (iv) zaključki o učinkih na zdravje ljudi in živali;
- (h) ocena tveganja in zaključki

Zagotovi se povzetek vseh zaključkov za posamezno področje tveganja.

Povzetek upošteva opredelitev tveganja v skladu s koraki 1–4 metodologije, opisane v oddelku C.3 Priloge II, in strategijami obvladovanja tveganja, predlaganimi v skladu s točko 5 oddelka C.3 Priloge II.

5. Opis tehnik odkrivanja in identifikacije GSVR

6. Informacije o prejšnjih sproščanjih GSVR, če je to ustrezno“;

(4) oddelek A Priloge IV se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. predlagana komercialna imena proizvodov in imena GSO, ki jih vsebujejo, ter predlog za posebni identifikator za GSO, pripravljen v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 65/2004 (*). Po odobritvi je treba pristojnemu organu sporočiti kakršna koli nova komercialna imena,

(*) Uredba Komisije (ES) št. 65/2004 z dne 14. januarja 2004 o vzpostavitvi sistema za razvijanje in dodeljevanje posebnih identifikatorjev za gensko spremenjene organizme (UL L 10, 16.1.2004, str. 5).“;

(b) točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. metode za odkrivanje in identifikacijo ter, kjer je ustrezno, kvantifikacijo transformacijskega dogodka; vzorce GSO in njihovi kontrolni vzorci ter informacije o kraju, kjer je na voljo referenčni material. Treba je določiti informacije, ki jih zaradi zaupnosti ni mogoče vnesti v javno dostopen del registra iz člena 31(2);“.

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2018/351

z dne 8. marca 2018

o zavrnitvi zavez, ponujenih v zvezi s protidampinškim postopkom glede uvoza nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Brazilije, Irana, Rusije in Ukrajine

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ⁽¹⁾ („osnovna uredba“), in zlasti člena 8 Uredbe,

po obvestitvi držav članic,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) Evropska komisija („Komisija“) je z Izvedbeno uredbo (EU) 2017/1795 ⁽²⁾ uvedla dokončno protidampinško dajatev na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Brazilije, Irana, Rusije in Ukrajine ter zaključila preiskavo o uvozu nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Srbije („dokončna uredba“).
- (2) Med preiskavo, ki je privedla do uvedbe te dajatve, je pet proizvajalcev izvoznikov iz Brazilije, Irana, Rusije in Ukrajine ponudilo cenovne zaveze. Ker so bile te ponudbe oddane po dodatnem dokončnem razkritju, do katerega je prišlo pozno v preiskavi, Komisija ni mogla proučiti sprejemljivosti takšnih cenovnih zavez pred iztekom roka za sprejetje dokončne uredbe. Zato je Komisija to upoštevala kot izjemno okoliščino in se zavezala, da bo teh pet ponudb do konca proučila v poznejši fazi. Po zaključku preiskave in objavi dokončne uredbe je cenovno zavezo ponudil še šesti proizvajalec izvoznik.
- (3) Komisija je 18. decembra 2017 vse zainteresirane strani obvestila o oceni ponujenih zavez, na podlagi katere je nameravala zavrniti vse ponujene zaveze („ocena Komisije“). Na podlagi teh informacij so zainteresirane strani predložile pisna stališča s pripombami o oceni in v nekaterih primerih dodatne spremembe svojih ponudb. Poleg tega je bilo zainteresiranim strankam, ki so zahtevale zaslišanje, to odobreno.
- (4) Komisija je 3. januarja 2018 prejela zahtevo ukrajinske vlade za posvetovanje v skladu s členom 50a pridruženega sporazuma med EU in Ukrajino ⁽³⁾. Posvetovanja so potekala 26. januarja 2018. Pisne pripombe so bile predložene 31. januarja 2018.

2. ZAVEZE

- (5) Ustreznost in izvedljivost vseh ponudb sta bili ocenjeni ob upoštevanju veljavnega pravnega okvira, vključno s pridruženim sporazumom med EU in Ukrajino v primeru ukrajinskega proizvajalca izvoznika.

⁽¹⁾ UL L 176, 30.6.2016, str. 21.

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1795 z dne 5. oktobra 2017 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Brazilije, Irana, Rusije in Ukrajine ter o zaključku preiskave o uvozu nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Srbije (UL L 258, 6.10.2017, str. 24).

⁽³⁾ UL L 161, 29.5.2014, str. 3.

2.1. Ponujene zaveze in njihova ocena

2.1.1. *Companhia Siderúrgica Nacional (Brazilija)*

- (6) Proizvajalec izvoznik je ponudil eno minimalno uvozno ceno na tono za določen obseg izvoza v Unijo in drugo, višjo minimalno uvozno ceno za količino nad tem. Proizvajalec izvoznik je ponudil tudi mehanizem prilagoditve cen.
- (7) Ponudba na podlagi ene povprečne minimalne uvozne cene je neustrezna, saj ne bo odpravila škodljivih učinkov dampinga za vse vrste izdelkov, zlasti najdražje. Kot je ugotovljeno v uvodnih izjavah 632 in 655 dokončne uredbe, je Komisija menila, da je ukrep v obliki fiksnega zneska na tono, določenega za posamezno družbo, natančneje odražal škodo, ki jo je povzročil proizvajalec izvoznik, za katerega je bil ugotovljen damping, kot minimalna uvozna cena. Zagotavlja tudi, da dajatev v celoti odpravlja škodo in s tem nudi takojšnjo zaščito industriji Unije, kar za minimalno uvozno ceno ne velja. Poleg tega ponudba pokriva transakcije med povezanimi subjekti. Sama narava teh odnosov predstavlja številne možnosti za navzkrižno kompenzacijo. Minimalno uvozno ceno bi lahko kompenzirali s katero koli drugo transakcijo, posojilom ali nepovratnimi sredstvi med dvema povezanimi subjektoma. Komisija teh transakcij ne more spremljati in nima ustreznih meril, na podlagi katerih bi lahko preverila, ali gre za resnične transakcije ali za kompenzacijo.
- (8) Poleg tega sprejetje ponudbe ne bi bilo smiselno. Proizvajalec izvoznik ima povezane družbe v več državah članicah in nekatere izmed njih zadevni izdelek nadalje predelujejo. Proizvajalec izvoznik strankam v Uniji prodaja tudi druge izdelke, z njim povezani uvoznik pa prodaja podobne izdelke iz drugih virov. Zato Komisija teh dejavnosti in izvajanja dveh različnih minimalnih uvoznih cen glede na obseg izvoza ne more učinkovito spremljati.
- (9) V odgovoru na oceno Komisije je proizvajalec izvoznik trdil, da minimalna uvozna cena, ki jo je predlagal v svoji ponudbi, odpravlja škodljivi učinek dampinga, saj je Komisija v fazi preiskave predlagala enako minimalno uvozno ceno. Proizvajalec izvoznik je navedel, da je podlaga za minimalno uvozno ceno tehtano povprečje uvoznih cen vseh vrst izdelkov. Posledično minimalna uvozna cena ne bi škodovala proizvajalcem Unije, saj bi se cenejše vrste izdelkov uvrstile na višjo cenovno raven, kot bi bilo ustrezno, kar bi pomenilo izravnavo za dražje vrste izdelkov. Po mnenju proizvajalca izvoznika bi po tej logiki sestave vrst izdelkov njegovega izvoza v obdobju preiskave minimalna uvozna cena zadostovala za odpravo škodljivega učinka dampinga. Poleg tega je proizvajalec izvoznik trdil, da minimalna uvozna cena ne bi smela biti prilagojena na račun prodaje prek povezane družbe, med drugim zaradi načina določanja njegove izvozne cene v dokončni uredbi. Proizvajalec izvoznik je trdil, da navzkrižna kompenzacija iz več razlogov ni mogoča, zlasti ker bi bila navzkrižna kompenzacija razvidna iz letnih poročil proizvajalca izvoznika in njegove povezanih družb. Poleg tega je proizvajalec izvoznik spremenil svojo ponudbo zaveze. V novi ponudbi se je proizvajalec izvoznik zavezal, da bo prenehal z nadaljnjo prodajo vroče valjanih ploščatih izdelkov prek povezanega subjekta v Uniji in da bo poročal o prodaji drugih izdelkov v Unijo.
- (10) Glede pripombe, da predlagana minimalna uvozna cena odpravlja škodljivi učinek dampinga, ker je identična tisti, ki jo je predlagala Komisija v fazi preiskave, je Komisija opozorila, da je bila ta rešitev nazadnje zavrtna. Razlogi za to zavrtnitev so navedeni med drugim v uvodnih izjavah 632 in 655 dokončne uredbe, kar je povzeto v uvodni izjavi 7 zgoraj. Pripomba glede tega, da je podlaga za minimalno uvozno ceno tehtano povprečje uvoznih cen, ni vplivala na sklep, da minimalna uvozna cena ne odpravlja škodljivega učinka dampinga za najdražje vrste izdelkov. Komisiji ni uspelo pridobiti podatkov v podporo trditvi, da bi minimalna uvozna cena odpravila škodljivi učinek dampinga zaradi sestave vrst izdelkov izvoza v obdobju preiskave. Tudi vložnik takih podatkov ni predložil. Tudi če bi ji bili na voljo podatki, ki bi to trditev potrjevali, je Komisija menila, da ni ovir za premik sestave vrst izdelkov k dražjim vrstam izdelkov. Dejansko bi sama uporaba minimalne uvozne cene lahko spodbudila tak premik. Glede pripombe, da minimalna uvozna cena ne bi smela biti prilagojena na račun prodaje prek povezane družbe, se Komisija lahko strinja, da glede na okoliščine primera v obdobju preiskave in zlasti glede na to, kako je bila določena izvozna cena za proizvajalca izvoznika v dokončni uredbi, ta prilagoditev ne bi bila upravičena. Vendar ni nobenega jamstva, da se okoliščine ne bodo spremenile, zlasti, ker sta družbi povezani. Kar zadeva spremembo ponudbe in tveganja navzkrižne kompenzacije, je Komisija opozorila, da bi zaveza o prenehanju nadaljnje prodaje zadevnega izdelka sicer omejila nekatera tveganja navzkrižne kompenzacije, vendar glavni problem, namreč uporaba minimalne uvozne cene za transakcije med povezanimi

subjekti, ostaja. Take povezave med dvema subjektoma nudijo številne možnosti navzkrižne kompenzacije, ki jih Komisija ne more učinkovito spremljati. Vse izmed njih ne bi bile prikazane v letnih poročilih in za tiste, ki bi bile, Komisija ne bi imela ustreznih referenčnih meril za presojo, ali gre za kompenzacijo. Zaveza, ki pokriva povezano prodajo, je lahko sprejeta le, če se zadevni izdelek nazadnje proda naprej neodvisni stranki in je za te transakcije mogoče uporabiti ustrezno prilagojeno minimalno uvozno ceno. To ni mogoče, če se zadevni izdelek predela v drug izdelek.

2.1.2. Usinas Siderurgicas de Minas Gerais S.A. (Brazilija)

- (11) Proizvajalec izvoznik je ponudil eno minimalno uvozno ceno na tono za ves svoj izvoz.
- (12) Ponudba na podlagi ene povprečne minimalne uvozne cene je neustrezna, saj ne bo odpravila škodljivih učinkov dampinga za vse vrste izdelkov, zlasti najdražje. Kot je ugotovljeno v uvodnih izjavah 632 in 655 dokončne uredbe, je Komisija menila, da je ukrep v obliki fiksnega zneska na tono, določenega za posamezno družbo, natančneje odražal škodo, ki jo je povzročil proizvajalec izvoznik, za katerega je bil ugotovljen damping, kot enotna minimalna uvozna cena. Zagotavlja tudi, da dajatev v celoti odpravlja škodo in s tem nudi takojšnjo zaščito industriji Unije, kar za enotno minimalno uvozno ceno ne velja. Ponudba je neustrezna tudi zato, ker proizvajalec izvoznik ni predlagal mehanizma prilagoditve cen, medtem ko cene vroče valjanih ploščatih izdelkov ponavadi v daljšem časovnem obdobju znatno nihajo.
- (13) Poleg tega sprejetje ponudbe ne bi bilo smiselno. Zaradi svetovne strukture in prodajnih dejavnosti proizvajalca izvoznika predlagane cenovne zaveze ne bi bilo možno učinkovito spremljati, zaradi česar obstajajo različne možnosti za navzkrižno kompenzacijo cen. Proizvajalec izvoznik ima številne povezane družbe v več državah članicah in zunaj Unije. Poleg tega proizvajalec izvoznik v Unijo prodaja tudi druge izdelke. Zato Komisija teh dejavnosti ne more učinkovito spremljati.

2.1.3. Mobarakeh Steel Company (Iran)

- (14) Proizvajalec izvoznik je ponudil eno minimalno uvozno ceno na tono za ves svoj izvoz, prilagojeno za prodajo prek njegovega trgovca v Uniji.
- (15) Ponudba na podlagi ene povprečne minimalne uvozne cene je neustrezna, saj ne bo odpravila škodljivih učinkov dampinga za vse vrste izdelkov, zlasti najdražje. Kot je ugotovljeno v uvodnih izjavah 632 in 655 dokončne uredbe, je Komisija menila, da je ukrep v obliki fiksnega zneska na tono, določenega za posamezno družbo, natančneje odražal škodljivi damping, ki je bil ugotovljen za proizvajalca izvoznika, kot minimalna uvozna cena. Zagotavlja tudi, da dajatev v celoti odpravlja škodljivi damping in s tem nudi takojšnjo zaščito industriji Unije, kar za minimalno uvozno ceno ne velja. Ponudba je neustrezna tudi zato, ker proizvajalec izvoznik ni predlagal mehanizma prilagoditve cen, medtem ko cene vroče valjanih ploščatih izdelkov ponavadi v daljšem časovnem obdobju znatno nihajo.
- (16) Poleg tega sprejetje ponudbe ne bi bilo smiselno. Ker proizvajalec izvoznik v Unijo prodaja tudi druge izdelke, predlagane cenovne zaveze ne bi bilo mogoče učinkovito spremljati, zaradi česar obstajajo možnosti za navzkrižno kompenzacijo cen. Zato Komisija teh dejavnosti ne more učinkovito spremljati.
- (17) V odgovoru na oceno Komisije je proizvajalec izvoznik trdil, da Komisija ni omenila dejstva, da je njegova ponudba odražala predlog Komisije v fazi preiskave. Proizvajalec izvoznik je zahteval pojasnilo, zakaj ponudba, ki odraža navedeni predlog, ni primerna. Proizvajalec izvoznik je trdil, da je minimalna uvozna cena, ki jo je predlagal, višja od tiste, ki jo je predlagala Komisija v preiskavi, zato minimalna uvozna cena, predlagana v zavezi, po definiciji odpravlja škodo, povzročeno industriji Unije. Poleg tega je proizvajalec izvoznik trdil, da ni razlike med minimalno uvozno ceno in posebno dajatvijo na tono v zvezi z odpravo škodljivega učinka

dampinga za najdražji izdelek, zato je ta trditev brezpredmetna. Proizvajalec izvoznik je trdil, da dejstvo, da prodaja druge izdelke v Unijo, samodejno ne povzroči tveganja navzkrižne kompenzacije. Trdil je tudi, da bi računi na podlagi zaveze odpravili vsakršno tveganje izogibanja ali navzkrižne kompenzacije povsem enako kot veljaven trgovinski račun, predlagan v dokumentu o splošnem dokončnem razkritju.

- (18) Komisija je opozorila, da je v svoji oceni obravnavala podobnosti med ponudbo zaveze in možnostjo, o kateri je potekal razmislek v fazi preiskave, in poleg tega v uvodni izjavi 15 zgoraj poudarja in povzema del dokončne uredbe, ki pojasnjuje, zakaj je bila ta možnost zavrnjena. Enaka razlaga se nanaša na pripombo proizvajalca izvoznika, v kateri primerja račune na podlagi zaveze z eno od rešitev, o kateri je potekal razmislek med preiskavo, nazadnje pa jo je Komisija zavrnila. Dejstvo, da je minimalna uvozna cena, ki jo je predlagal proizvajalec izvoznik, višja od tiste, o kateri je razmišljala Komisija na neki točki preiskave, ne pomeni, da ta minimalna uvozna cena že po definiciji odpravlja škodljivi učinek dampinga. Gre za majhno razliko, ki ne vpliva na sklepanje, da je povprečna minimalna uvozna cena neustrezna, saj ne bo odpravila škodljivih učinkov dampinga za vse vrste izdelkov, zlasti najdražje. Pripomba, da sta minimalna uvozna cena in posebna dajatev enako neučinkoviti, prav tako ni na mestu. Za razliko od minimalne uvozne cene so v primeru posebne dajatve uvozniki prisiljeni plačati več za dražjo vrsto izdelkov, saj je tržna cena vrste izdelkov del cene, ki jo plačajo, drugi del pa je dajatev. Situacija je drugačna v primeru minimalne uvozne cene, ki je enaka za vse vrste izdelkov. Prodajo drugih izdelkov v Unijo pa je res mogoče uporabiti za navzkrižno kompenzacijo le, če se prodajajo istim strankam kot vroče valjani ploščati izdelki. Vendar je Komisija ugotovila, da sta navzkrižna kompenzacije in tveganje navzkrižne kompenzacije dva različna pojma. Komisija se na primer zaveda, da proizvajalec izvoznik prodaja druge izdelke v Unijo, vendar nima podatkov glede strank proizvajalca izvoznika za te izdelke. Proizvajalec izvoznik zlasti ni zanikal prodaje drugih izdelkov svojim odjemalcem vroče valjanih ploščatih izdelkov in se tudi ni zavezal, da tega ne bo počel v prihodnosti. Ta položaj, ki sicer ne dokazuje navzkrižne kompenzacije, jasno predstavlja tveganje navzkrižne kompenzacije, ki je Komisija ne more nadzorovati.

2.1.4. PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works (Rusija)

- (19) Proizvajalec izvoznik je ponudil dve minimalni uvozni ceni na tono, eno za plošče in eno za kolobarje. Proizvajalec izvoznik je ponudil tudi mehanizem prilagoditve cen in se v spremembi svoje ponudbe zavezal, da bo zadevni izdelek prodajal samo neposredno neodvisnim strankam v Uniji in da ne bo prodajal drugih izdelkov svojim odjemalcem vroče valjanih ploščatih izdelkov v Uniji.
- (20) Ponudba proizvajalca izvoznika je bila predložena po zaključku preiskave in bi jo bilo zato treba zavrniti. Medtem ko se v skladu s členom 8(2) osnovne uredbe v izjemnih okoliščinah zaveze lahko ponudijo po izteku obdobja, v katerem se na podlagi člena 20(5) osnovne uredbe lahko vlagajo stališča, bi morala biti takšna ponudba podana v razumnem času pred zaključkom preiskave.
- (21) Vendar je ponudba na podlagi dveh povprečnih minimalnih uvoznih cen neustrezna, tudi če bi bila podana pravočasno, saj ne bo odpravila škodljivih učinkov dampinga za vse vrste izdelkov, zlasti najdražje. Kot je ugotovljeno v uvodnih izjavah 632 in 655 dokončne uredbe, je Komisija menila, da je ukrep v obliki fiksnega zneska na tono, določenega za posamezno družbo, natančneje odražal škodljivi damping, ki je bil ugotovljen za proizvajalca izvoznika, kot minimalna uvozna cena. Zagotavlja tudi, da dajatev v celoti odpravlja škodljivi damping in s tem nudi takojšnjo zaščito industriji Unije, kar za minimalno uvozno ceno ne velja.
- (22) Poleg tega sprejetje ponudbe ne bi bilo smiselno. Zaradi svetovne strukture in prodajnih dejavnosti proizvajalca izvoznika predlagane cenovne zaveze ne bi bilo možno učinkovito spremljati, zaradi česar obstajajo različne možnosti za navzkrižno kompenzacijo cen. Proizvajalec izvoznik ima številne povezane družbe in v Unijo prodaja še druge izdelke iz jekla. Zato Komisija teh dejavnosti ne more učinkovito spremljati.
- (23) V odgovor na oceno Komisije je proizvajalec izvoznik izrazil nestrinjanje z zgornjo oceno in poudaril pomen svojih dodatnih zavez, da bo uporabljal samo en prodajni kanal in da svojim odjemalcem vroče valjanih ploščatih izdelkov ne bo prodajal drugih izdelkov.

- (24) V zvezi z dodatnimi zavezami je Komisija ugotovila, da je glede na globalno strukturo proizvajalca izvoznika in globalno strukturo njegovih strank nemogoče spremljati vse možnosti navzkrižne kompenzacije, ki so na voljo. Če na primer podjetja, ki so vključena v zavezo, odjemalcu vroče valjanih ploščatih izdelkov v Uniji ne prodajajo drugih izdelkov, ni ovir za to, da bi njihove povezane družbe v Uniji ali zunaj nje sklepale transakcije s potencialom navzkrižne kompenzacije s temi strankami ali njihovi povezani subjekti. Čeprav se proizvajalec izvoznik z oceno ustreznosti svoje ponudbe ni strinjal, ni predložil dodatnih argumentov zoper sklep, ki ga je sprejela Komisija.

2.1.5. Novolipetsk Steel OJSC (Rusija)

- (25) Proizvajalec izvoznik je najprej ponudil različne minimalne uvozne cene na tono glede na vrsto izdelka. Nato je svojo ponudbo spremenil in predlagal eno minimalno uvozno ceno na tono za vse vrste izdelkov z mehanizmom prilagoditve cen na podlagi povprečnih cen vroče valjanih ploščatih izdelkov. Poleg tega je proizvajalec izvoznik predlagal količinsko zgornjo mejo na letni ravni in se zavezal, da bo prodajal samo svoji povezani družbi v Uniji in samo za nadaljnjo predelavo.
- (26) Ponudba na podlagi ene povprečne minimalne uvozne cene je neustrezna, saj ne bo odpravila škodljivih učinkov dampinga za vse vrste izdelkov, zlasti najdražje. Kot je ugotovljeno v uvodnih izjavah 632 in 655 dokončne uredbe, je Komisija menila, da je ukrep v obliki fiksnega zneska na tono, določenega za posamezno družbo, natančneje odražal škodljivi damping, ki je bil ugotovljen za proizvajalca izvoznika, kot minimalna uvozna cena. Zagotavlja tudi, da dajatev v celoti odpravlja škodljivi damping in s tem nudi takojšnjo zaščito industriji Unije, kar za minimalno uvozno ceno ne velja. Poleg tega ponudba pokriva transakcije med povezanimi subjekti. Sama narava teh odnosov predstavlja številne možnosti za navzkrižno kompenzacijo. Minimalno uvozno ceno bi lahko kompenzirali s katero koli drugo transakcijo, posojilom ali nepovratnimi sredstvi med dvema povezanima subjektoma. Komisija teh transakcij ne more spremljati in nima ustreznih meril, na podlagi katerih bi lahko preverila, ali gre za resnične transakcije ali za kompenzacijo.
- (27) Poleg tega sprejetje ponudbe ne bi bilo smiselno. Zaradi svetovne strukture in prodajnih dejavnosti proizvajalca izvoznika predlagane cenovne zaveze ne bi bilo možno učinkovito spremljati, zaradi česar obstajajo različne možnosti za navzkrižno kompenzacijo cen. Poleg tega povezane družbe v Uniji prav tako proizvajajo in prodajajo podoben izdelek. Zato Komisija teh dejavnosti ne more učinkovito spremljati.
- (28) V odgovoru na oceno Komisije je proizvajalec izvoznik trdil, da Komisija ni upoštevala dveh ključnih elementov njegove ponudbe, in sicer količinske zgornje meje in zaveze o končni rabi (tj. samo za nadaljnjo obdelavo). Po navedbah proizvajalca izvoznika ti dve zavezi zagotavljata, da izvoza po dampinških cenah ne bi bilo več, saj se zadevni izdelek ne bi izvažal na prosti trg Unije. Proizvajalec izvoznik je trdil, da v dokončni uredbi Komisija ni ugotovila škode na zaprtem trgu. Kljub tem argumentom je proizvajalec izvoznik v duhu polnega sodelovanja spremenil svojo ponudbo, tako da je ponudil dvaindvajset minimalnih uvoznih cen, ki temeljijo na vrstah izdelkov. V zvezi s tveganjem navzkrižne kompenzacije je proizvajalec izvoznik trdil, da je glede na to, da prodaje na prostem trgu ne bo, pravzaprav nepomembno, po kakšni minimalni ceni se zadevni izdelek prodaja znotraj skupine. Ker je takšna minimalna cena nepomembna, je tveganje navzkrižne kompenzacije prav tako nepomembno. Proizvajalec izvoznik je nadalje trdil, da so transakcije znotraj skupine predmet politike transfernih cen skupine in se zato ne morejo uporabiti za navzkrižno kompenzacijo.
- (29) Proizvajalec izvoznik v obdobju preiskave ni prodajal vroče valjanih ploščatih izdelkov svojim povezanim subjektom v Uniji. Poleg tega, v nasprotju z navedbami proizvajalca izvoznika, prodaja vroče valjanih ploščatih izdelkov za nadaljnjo predelavo znotraj skupine ni bila izključena iz ugotovitve glede škodljivega dampinga v dokončni uredbi. Ta prodaja je trenutno predmet veljavne dajatve in te ugotovitve ni mogoče razveljaviti z zavezo. Glede na to, da trditev proizvajalca izvoznika glede tega, da navzkrižna kompenzacija v skupini ni mogoča, temelji na napačni domnevi, da prodaja za predelavo znotraj skupine ne povzroča škodljivega dampinga, je bila ta trditev zavrnjena. Poleg tega je politika notranjih transferjev v skupini interna odločitev skupine in zato ni zadostna zaščita pred navzkrižnimi kompenzacijami. Tudi če bi bila, bi bilo navzkrižno kompenzacijo znotraj skupine mogoče doseči na drugačen način kot s prodajo blaga. Zaveza, ki pokriva

povezano prodajo, je lahko sprejeta le, če se zadevni izdelek nazadnje proda naprej neodvisni stranki in je za te transakcije mogoče uporabiti ustrezno prilagojeno minimalno uvozno ceno. To ni mogoče, če se zadevni izdelek predela v drug izdelek. Ponudbe dvaindvajsetih minimalnih uvoznih cen, ki temeljijo na skupinah vrst izdelkov, ni bilo mogoče sprejeti, saj njihovo učinkovito spremljanje s strani carinskih organov ne bi bilo mogoče.

2.1.6. Metinvest Group (Ukrajina)

- (30) Proizvajalec izvoznik je v svoji prvotni ponudbi predlagal dve možnosti. Prvi scenarij temelji na eni minimalni uvozni ceni na tono (povprečna cena v obdobju preiskave, povečana za dajatev in prilagojena za zvišanje cene surovin po obdobju preiskave) in vključuje možnost prodaje po ceni, nižji od minimalne uvozne cene, z uporabo dajatve. Drugi scenarij temelji na nižji minimalni uvozni ceni na tono (brez prilagoditve za zvišanje cene surovin po obdobju preiskave) in ne vključuje možnosti prodaje po ceni, ki je nižja od te minimalne uvozne cene. Proizvajalec izvoznik je nato svojo ponudbo spremenil, tako da je dodal količinsko zgornjo mejo na letni ravni za prodajo v okviru zaveze.
- (31) Komisija ne sprejema t. i. klavzul à la carte, ki bi proizvajalcu izvozniku omogočale prodajo v okviru zaveze in vzporedno pod minimalno uvozno ceno z uporabo dajatve, tako da bi lahko prišel v poštev samo drugi scenarij. Sprejem takšne klavzule bi omogočil mehanizem navzkrižne kompenzacije, pri katerem bi se transakcije na ravni minimalne uvozne cene lahko kompenzirale s transakcijami po cenah, nižjih od minimalne uvozne cene.
- (32) Člen 50 pridružitvenega sporazuma med EU in Ukrajino daje prednost zavezam, pod pogojem, da Komisija prejme izvedljivo ponudbo, ki je ustrezna in za sprejetje katere se ne šteje, da ni smiselno. V tem primeru iz razlogov, pojasnjenih v nadaljevanju, Komisija ni prejela izvedljive ponudbe zaveze in zato prednosti ni mogoče upoštevati.
- (33) Po oceni Komisije obstaja več razlogov, zakaj ponudba ni ustrezna. Ponudba temelji na eni povprečni minimalni uvozni ceni, zato ne bo odpravila škodljivih učinkov dampinga za vse vrste izdelkov, zlasti najdražje. Kot je ugotovljeno v uvodnih izjavah 632 in 655 dokončne uredbe, je Komisija menila, da je ukrep v obliki fiksnega zneska na tono, določenega za posamezno družbo, natančneje odražal škodljivi damping, ki je bil ugotovljen za proizvajalca izvoznika, kot minimalna uvozna cena. Zagotavlja tudi, da dajatev v celoti odpravlja škodljivi damping in s tem nudi takojšnjo zaščito industriji Unije, kar za minimalno uvozno ceno ne velja. Proizvajalec izvoznik ni predlagal prilagoditve na račun prodaje prek svojih povezanih družb. Medtem ko cene vroče valjanih ploščatih izdelkov ponavadi v daljšem časovnem obdobju znatno nihajo, proizvajalec izvoznik ni predlagal mehanizma prilagoditve cen. Poleg tega sta v zavezo vključena le dva od treh proizvodnih obratov, ki so v obdobju preiskave zadevni izdelek izvažali v Unijo. Proizvajalec izvoznik je še predlagal, da bi pogoji zaveze vključevali njegovo prodajo povezanim subjektom v Uniji. Sama narava teh odnosov predstavlja številne možnosti za navzkrižno kompenzacijo. Minimalno uvozno ceno bi lahko kompenzirali s katero koli drugo transakcijo, posojilom ali nepovratnimi sredstvi med dvema povezanima subjektoma. Komisija teh transakcij ne more spremljati in nima ustreznih meril, na podlagi katerih bi lahko preverila, ali gre za resnične transakcije ali za kompenzacijo.
- (34) Poleg tega sprejetje ponudbe ne bi bilo smiselno. Zaradi svetovne strukture in prodajnih dejavnosti proizvajalca izvoznika predlagane cenovne zaveze ne bi bilo možno učinkovito spremljati, zaradi česar obstajajo različne možnosti za navzkrižno kompenzacijo cen. Proizvajalec izvoznik ima več povezanih družb v različnih državah članicah in zunaj Unije in nekatere izmed njih proizvajajo in prodajajo podoben izdelek. Proizvajalec izvoznik prodaja v Unijo prek ene ali več od teh družb. Zato Komisija teh dejavnosti ne more učinkovito spremljati.
- (35) V odgovor na oceno Komisije je proizvajalec izvoznik predložil tretjo različico svoje ponudbe zaveze. V novi različici ponudbe je proizvajalec izvoznik predlagal štiri različne minimalne uvozne cene in se zavezal, da ne bo prodajal pod njimi. Po navedbah proizvajalca izvoznika je bila ta sprememba uvedena kljub mnenju Komisije v fazi preiskave, da je sprejemljiva ena minimalna uvozna cena za vse vrste izdelkov, kar je privedlo do uvedbe dajatve. Poleg tega se je proizvajalec izvoznik zavezal, da bo v ponudbo zaveze vključil tretji proizvodni obrat, da zadevnega izdelka ne bo prodajal prek svojih povezanih subjektov v Uniji, da bo sporočal podatke o prodaji v Uniji drugih izdelkov svojim odjemalcem vroče valjanih ploščatih izdelkov v Uniji in da zadevnega izdelka in

drugih izdelkov ne bo prodajal zunaj Unije svojim odjemalcem vroče valjanih ploščatih izdelkov v Uniji. Proizvajalec izvoznik je tudi predlagal nižjo količinsko zgornjo mejo na letni ravni. Za prodajo nad to zgornjo mejo je proizvajalec izvoznik ponudil uporabo veljavne protidampinške dajatve.

- (36) Poleg teh zavez je med posvetovanji ukrajinska vlada predlagala, da bo Komisiji predložila statistične podatke o izvozu za zadevni izdelek in ustanovila skupino strokovnjakov, ki bi olajšali izmenjavo statističnih in drugih podatkov.
- (37) Proizvajalec izvoznik je 5. februarja 2018 ponovno spremenil svojo ponudbo zaveze. Proizvajalec izvoznik je trdil, da je njegova celotna prodaja predmet stroge cenovne politike skupine, kar preprečuje navzkrižno kompenzacijo. Poleg tega je proizvajalec izvoznik trdil, da redne revizije davčnih organov, tako v Uniji kot v Švici, strogo preverjajo cenovne politike skupine. Kljub temu se je proizvajalec izvoznik zavezal, da ne bo prodajal vroče valjanih ploščatih izdelkov, proizvedenih v Uniji, in drugih izdelkov, ki jih proizvaja njegova skupina, svojim odjemalcem vroče valjanih ploščatih izdelkov, ki kupujejo zadevni izdelek. To bi veljalo za vse njegove stranke razen ene, ki bi kupovala vroče valjane ploščate izdelke iz Ukrajine in Unije ter druge izdelke, ki jih proizvaja skupina.
- (38) Glede pripombe, da je bila Komisija v fazi preiskave mnenja, da je sprejemljiva ena minimalna uvozna cena za vse vrste izdelkov, je Komisija opozorila, da je bila ta rešitev nazadnje zavrnjena. Razlogi za to zavrnitev so navedeni med drugim v uvodnih izjavah 632 in 655 dokončne uredbe, kar je povzeto v uvodni izjavi 33 zgoraj.
- (39) Ponudba je še vedno neustrezna iz več razlogov. Od štirih predlaganih skupin minimalnih uvoznih cen v eni izmed njih skorajda ni bilo prodaje, v drugi obstaja cenovna različica, v preostalih dveh skupinah pa znatne cenovne različice. Minimalne uvozne cene, ki temeljijo na povprečnih cenah v vsaki skupini, zato ne bodo odpravile škodljivih učinkov dampinga za vse vrste izdelkov, zlasti najdražje v vsaki skupini. Poleg tega so bile ravni štirih minimalnih uvoznih cen določene povsem naključno. Komisiji niso bili predloženi nobeni podatki, ki bi upravičili razliko med minimalnimi uvoznimi cenami. Medtem ko cene vroče valjanih ploščatih izdelkov ponavadi v daljšem časovnem obdobju znatno nihajo, proizvajalec izvoznik še vedno ni predlagal mehanizma prilagoditve cen.
- (40) Poleg tega sprejetje ponudbe zaveze še vedno ni smiselno. Proizvajalec izvoznik se je zavezal, da ne bo prodajal izdelkov subjektom svojih strank v Uniji, ki imajo sedež zunaj Unije. Vendar pa ta zaveza vključuje samo tri proizvodna podjetja, ne upošteva pa na desetine njegovih povezanih družb, vključno s švicarskim trgovcem. Tudi če bi bile vse te družbe vključene v zavezo, pa glede na velikost skupine proizvajalca izvoznika in njegove baze strank takšne zaveze ne bi bilo mogoče spremljati. Poleg tega je proizvajalec izvoznik predlagal, da bi poročal o prodaji drugih izdelkov svojim odjemalcem vroče valjanih ploščatih izdelkov v Uniji. Vendar Komisija ne bi imela ustreznih referenčnih meril, da bi lahko preverila, ali gre pri teh transakcijah za kompenzacijo. Medtem ko se je proizvajalec izvoznik zavezal, da ne bo prodajal prek svojih povezanih subjektov v Uniji, ti subjekti prodajajo podoben izdelek na trgu Unije. Čeprav te transakcije lahko zadevajo iste stranke in se zato lahko uporabljajo za kompenzacijo, so povsem zunaj okvira zaveze.
- (41) Sprememba ponudbe zaveze, predlagana 5. februarja 2018 (tj. da bo proizvajalec izvoznik prodajal samo zadevni izdelek vsem svojim odjemalcem vroče valjanih ploščatih izdelkov v Uniji razen enemu), ne odpravlja zgoraj omenjenega pomisleka glede izvzete stranke. Kar se tiče drugih strank, bi bilo glede na velikost skupine proizvajalca izvoznika nemogoče spremljati, ali katera od družb, povezanih s proizvajalcem izvoznikom, prodaja druge izdelke odjemalcem vroče valjanih ploščatih izdelkov v Uniji ali njihovim povezanim subjektom. Notranji cenovni politiki proizvajalca izvoznika in stranke, kateri namerava prodajati, nista zadostna zaščita pred navzkrižnimi kompenzacijami. Poleg tega proizvajalec izvoznik ni pojasnil, kako bi revizije davčnih organov v Uniji in v Švici odkrile cene, ki pomenijo navzkrižne kompenzacije. Dogovor o prodaji izdelka po nižji ceni od siceršnje ne krši nujno davčne zakonodaje, saj je del tekočih pogajanj o cenah.
- (42) Prodaje nad zgornjo mejo na letni ravni z uporabo veljavne protidampinške dajatve ni mogoče sprejeti, saj bi se lahko uporabila za kompenzacijo. To je v bistvu variacija klavzul à la carte, opisanih v uvodni izjavi 31 zgoraj, odložena na kasnejši čas. Zato ta nova ponudba z znižanjem zgornje meje precej pod pretekle letne izvozne količine povečuje tveganje navzkrižne kompenzacije.

- (43) Kljub temu, da pridružiteni sporazum med EU in Ukrajino v členu 50 daje prednost zavezam, ponudbe ni mogoče sprejeti, saj je neustrezna. Če bi bila ustrezna, iz zgoraj navedenih razlogov njeno sprejetje še vedno ne bi bilo smiselno. Nobeden od zgoraj navedenih pomislekov ne bi bil zadosti obravnavan z izmenjavo statističnih podatkov in oblikovanjem skupine strokovnjakov, kar je med posvetovanjem predlagala ukrajinska vlada.

2.2. Sklepna ugotovitev

- (44) Iz zgoraj navedenih razlogov Komisija ne more sprejeti nobene od teh ponujenih zavez.

2.3. Pripombe strani in zavrnitev ponujenih zavez

- (45) Zainteresirane strani so bile obveščene o razlogih za to odločitev in so imele možnost, da podajo pripombe in zahtevajo zaslišanje. Vladi Ukrajine je bilo tudi ponujeno posvetovanje v skladu s členom 50a pridružitenega sporazuma med EU in Ukrajino. Posvetovanja z ukrajinskimi organi so bila izvedena 26. januarja 2018, ukrajinska vlada pa je predložila pisne pripombe 31. januarja 2018. Poleg tega so bila izvedena številna zaslišanja z zadevnimi proizvajalci izvozniki in združenjem Eurofer, ki predstavlja industrijo Unije. Vse pripombe, prejete v tem procesu, so bile obravnavane zgoraj. Niti predložene pripombe zainteresiranih strani niti posvetovanja z ukrajinsko vlado niso privedli do drugačnega sklepa od zavrnitve ponujenih zavez –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Zaveze, ki so jih ponudili proizvajalci izvozniki v zvezi s protidampinškim postopkom glede uvoza nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Brazilije, Irana, Rusije in Ukrajine, se zavrnejo.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 8. marca 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL